

Kıbrıs'ta

Sosyalist GERÇEK

Siyasi Gazete

Aralık 2003, Yıl 7 Sayı:110 - Fiyatı: 600,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

REFERANDUM KAZANILDI

HALK BARIŞA YÜRÜYECEK

Başyazı

REFERANDUM KAZANILDI, ZAFER İÇİN MÜCADELEYE DEVAM

Referandum niteliğinde olan 14 Aralık seçimleri, statükonun her türlü devlet olanaklarını pervasızca kullandığı, eski vatandaşların yanında yeni vatandaşlarla seçmen kütüğünü aşırı çarpıttığı, Karpaz ve birçok bölgelerde gerek açıkta, gerekse gizlice TC'deki statükocularla beraber TC kökenli ve Kıbrıs'lı seçmelere her türlü baskıları yaptığı, hatta nakit "yardımlara" varan rüşvetlere rağmen Barış yanlılarının zaferi ile sonuçlandı.

Statükocular bu seçimlerde kendilerine verilen oyların nasıl verildiğini, esas olarak da taşıma oylar olduğunu çok iyi biliyorlar. Altıncı oyuk olduğunu, tabansız olduklarını, halkımız tarafından dışlandıklarını çok iyi biliyorlar. Yenildiklerini, mecliste oluşturdukları sözde eşitliğe rağmen yenildiklerini, bu halkın artık onların dükkanlarına izin vermeyeceğini çok iyi biliyorlar.

Fuat Verziroğlu'nun Erdoğan'a mek-

tubu bunu açıkça yansıtmaktadır. TC derin devlet güçlerine kendi halkına karşı saldırı başlatmak ümidini içeren bu mektubun gerçek içeriği onların yenilgilerini açıkça ilan etmektedir.

Seçim sonuçlarını dikkate almak zorunda kalan statükocular, Kıbrıs Türk Halkı'nı rehin tutmanın yollarını aramaya koyuldu. Bunun için diplomasi oyunları ile kitleleri aldatmaya giriştiler. TC hükümetinin Denktaş'a karşı söylemleri sadece ve sadece uluslararası diplomasiye kazanım sağlamayı amaçlamaktadır. Onlar bu söylemleri ile Kıbrıs Türk Halkı'nın yükselen dinamizmini azaltmayı hedefleseler de nafi...

Hükümet kurma çalışmalarının yürüttüğü bu günlerde barış taraftarları halka verdiği sözün arkasında durmak zorundadırlar. Halkımız, barış yanlılarının kendilerine verdikleri sözlerle güvenerek

ve her türlü riski göze alarak barış için seçim kampanyalarını yürüttü. Statükoya son vermek için tüm olanaklarını seferber etti.

Gerek seçimler gerekse içinden geçmekte olduğumuz süreç, tüm barış güçlerinin mevcut birliğini korumanın yanında, bu birlikteliği daha da geliştirmelerinin, tek çatı altında bir birlik için adımlar atmalarının gerekliliğini ortaya koymaktadır. Bir yıldan beridir halka barış için önderlik eden tüm parti ve sivil toplum örgütlerinin mevcut durumu doğru bir şekilde değerlendirilmesine ve halkın talebi ve sürecin ihtiyacı olan birlikteliği sağlayacağına inanıyoruz.

Barış, demokrasi, çözüm ve anlaşma elde edilinceye kadar mücadeleye devam!

Kazandığımız zaferi anlaşılmaya dönüştüreceğiz!

■ Statükonun yaptığı her türlü baskılar, müdahaleler, işe almalar, faizsiz krediler, açıktan ve gizli tehditler ve nakit "yardımlar" barış güçlerinin referandumu kazanmasını engelleyemedi.

Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP)'den CTP, BDH ve ÇABP'a Çağrı:

İmzaladıkları protokole saygılı olmalı, halka vermiş oldukları sözleri sadık kalmalı ve statükocu UBP, DP ve Denktaş ile Mayıs 2004 tarihine kadar çözüm öngörmeyen hiçbir angajmana girmemelidirler, her ne pahasına olursa olsun Denktaş'ın görüşmelerden alınması mücadelesini vermelidirler.

KSP'nin basın bildirisini aynen yayınlıyoruz.

Kuzey Kıbrıs'ta 14 Aralık 2003 tarihinde gerçekleştirilen genel seçimler, partimiz KSP'nin ve partimizin içerisinde yer aldığı BDH'nin ısrarla vurguladığı gibi bir referandum niteliğinde gerçekleşmiş ve sonuçlanmıştır. Kıbrıslı Türk halkı bu referandumu kazanmıştır, siyasi olarak kazanmıştır, ancak hükümeti kurabilme anlamında seçimi kazanamamıştır.

Kuzey Kıbrıs'taki rejimin sahipleri, yani TC egemenleri, statükoyu korumak için referandum nitelikli bu seçimleri statükocu partiler UBP, DP ve Denktaş'ın kazanması için ellerinden gelen her şeyi açıkça yapmaktan geri durmamışlardır. TC'den seçmen ithal etmekten tutunuz tüm parasal güçlerini devreye sokarak; yasa dışı isdihamlardan tutunuz, görevi gereği tarafsız olması gereken Denktaş'ın bizzat statükodan yana

taraf olup meydanlara çıkmasına kadar, özellikle TC kökenli seçmenlere TC'nin asker-sivil bürokratlarının ve siyasilerinin baskı ve terör uygulamasından tutunuz da, seçim yasaklarına rağmen son dakikaya kadar tüm TC ve yerel statükocu basın ve yayın organlarının çarpıtılmış ve desenfomasyona dayalı propagandasına kadar her türlü anti-demokratik, hukuk ve yasa dışı ve her türlü ahlak ve etik kurallarını çiğneyen uygulamalara yönelmişlerdir.

Tüm bunlara rağmen, çözüm ve demokrasi cephesi çoğunluğu elde etmiştir,

ancak bu seçim sonuçlarını hükümeti kurma anlamında demokratik, çözüme yönelik ve banşçı bir sonuç olarak değerlendirmek olası değildir. Seçimin bu şekilde, çözüm ve demokrasi cephesinin kazanamaması ile sonuçlanmasında en önemli ve temel faktör hiç kuşkusuz cephe içerisinde blok halinde birliğin ve birlikteliğin sağlanamamasıdır.

Şimdi sorun, çözüm, barış ve yeni bir Kıbrıs'ın nasıl yaratılacağı sorunudur. Bizim CTP, BDH ve hatta ÇABP'a çağırımız şudur: imzaladıkları protokole saygılı olmalı, halka vermiş oldukları sözleri sadık kalmalı ve statükocu UBP, DP ve Denktaş ile Mayıs 2004 tarihine kadar çözüm öngörmeyen hiçbir angajmana girmemelidirler, her ne pahasına olursa olsun Denktaş'ın görüşmelerden alınması mücadelesini vermelidirler. Çözüm ve demokrasi cephesinin birliğe, güçlenmeye ve saflarını sıkılaştırmaya her zamankinden daha çok gereksinimi olduğu ortadadır, ve bunun sorumluluğu çözüm ve demokrasi cephesinde yer alan tüm güçlerin omuzlarındadır. Bu gerçekleştiği takdirde halkımızın iradesinin önünde hiçbir güç duramayacaktır ve Mayıs 2004'te hedeflenen çözüme ve yeni Kıbrıs'a ulaşacağız.

Zafer Kıbrıs halkının olacaktır.

BUNDAN SONRASI

Canan Onurer

Evet işte beklenen günler geldi ve geçti...

Şimdi bir belirsizlik sardı tüm adayı.

Bir yandan referandumu kazanmış olmanın gururu,

Bir yandan mecliste 25'e 25 kalmanın mutsuzluğu içerisinde tüm halk.

Geceleri derin bir sesizlik alıyor Başkent Lefkoşa'yı...

Üç aylık gürültünün, çok sesliliğin ardından derin bir sesizlik kaplıyor şehri.

Bu sesizliğin nedeni nedir acaba?

Mecliste çoğunluğu sağlayamamamı?

Yoksa birlik olmamanın derin acısı mı?

Bence ikincisi. Yani birlikte olamamak.

18 Temmuz 2000'den bu yana ısrarla halkın birlikte olun çağrılarını kulak vererek, birleşen muhalefet ilk olarak Bu Memleket Bizim Platformu'nu oluşturdu. Daha sonraları gelişen süreçle bu birlikte mücadele meydanlara 80 binleri aşan halkın büyük çoğunluğunu bu mücadelede aktifleştirdi.

Halka iradesine sahip çıkmayı, yurdundan umudunu kesmemesini, devamlı bu uğurda mücadele etmesini kavratı.

Daha sonra seçimlerin gündeme gelmesiyle kimin halka kulak verdiği, kimin ise kendi bencil çıkarları doğrultusunda meydanlarda ortaya çıkan tek sese kulak asmadığı ortaya çıktı.

Yine halkın büyük çoğunluğunun birleşin çağrısına kulak asmayan ve kendince, içinde çelişen fikirlerle seçimlere ayrı girilmesini savundular...Ve girdiler de...

Ve parçalanmalar ortaya çıktı.

Kendilerince Başbakan, görüşmeciler seçtiler. Yapılan anti-demokratik müdahalelerin olmadığını gayet iyi bir seçim dönemi geçirdiklerini söylediler.

Ve artık bu ülkede körlerin bile gördüğü anti-demokratik yapıya karşı çıkmadılar.

Şimdi ise durum ne?

25 muhalefet, 25 statüko...

Hesabı yüzdeler olarak düşündüğümüzde oyların %51'ni alan muhalefet referandumu kazandı.

Fakat daha iyi olamamanın suçluları kim.

1- Statüko ve Ankara

2- Muhalefet içinde halkını dinlemeyen Ankara yolunda yan yan adımlar çizen "Güçler".

Bu iki olgu üç ayık sürede devamlı olarak birbirlerini suçladılar ve karalamaya çalıştılar.

Şimdi ise koalisyon yapmaktan bahsediyorlar.

Halka da yine ucu hiçbir yere dayanmayan gerekçeler söylüyorlar.

Tıpkı seçime girmeden önce birleşmemek için söyledikleri bahaneler gibi....

Ve bu durumda yine Kıbrıs Türk halkına hiçbir şey sorulmuyor.

Ankara çalışıyor, uzantılar oynuyor...

Peki ne yapmalı?

Belli ki 1 Mayıs 2004'de kadar anlaşma yok.

Evimizde oturup bunları mı izlemeli..

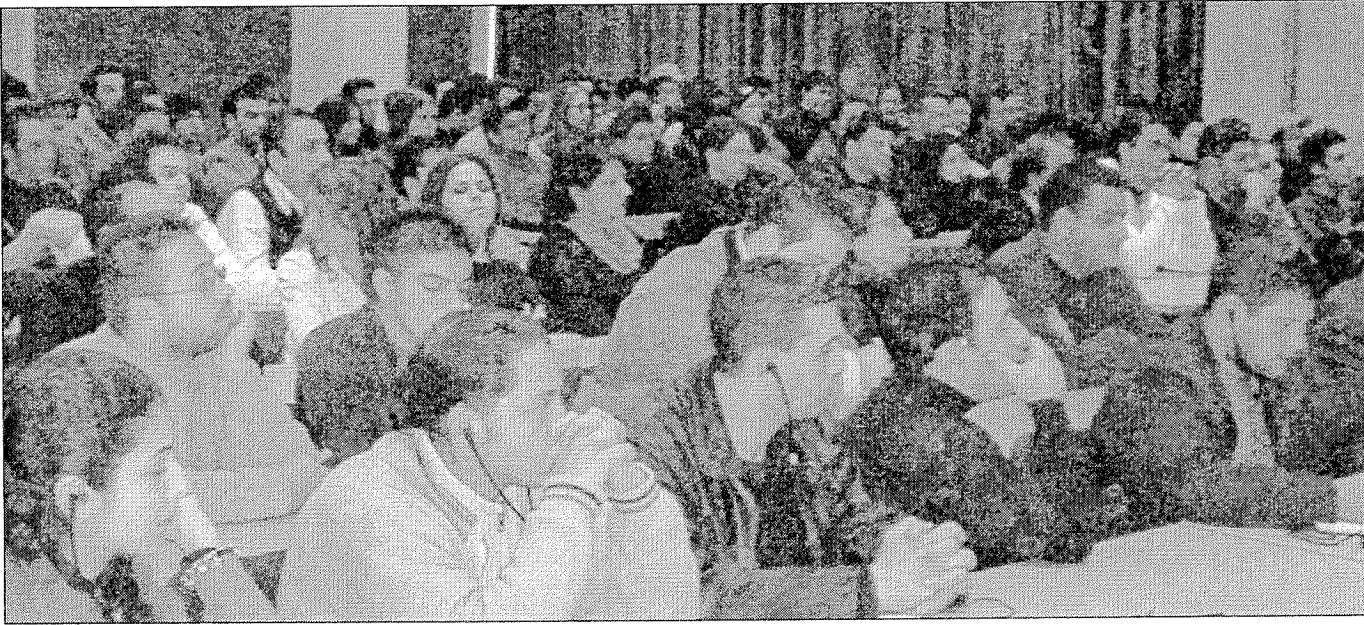
Hayır. Kıbrıs Türk halkı bunu asla yapmamalı.

Halk sarılmalı dört elle mücadelesine ve kendisini hiçe sayan iç ve dış güçlere karşı birleşik barış cephesini talep etmeli..

Mücadelemiz daha da çetinleşiyor.

Bitmeli artık Lefkoşa sokaklarındaki sessizlik,

Ve yeniden başlamalı haykıran sloganlardaki BARIŞ umudu...

EDON GENÇLİK ÖRGÜTÜNDEN KONGRE ÖNCESİ ETKİNLİK

Güney Kıbrıs'taki parlamento da yer alan AKEL'in gençlik örgütü olan EDON, geçtiğimiz günlerde Kıbrıs konusunda bir panel düzenledi.

2-4 Ocak arasında yapılacak olan genel kongreleri öncesi "ortak mücadeleden birleşmeye tarihî yargılar ve bu günkü gelişmeler" adlı panel 20 Aralık Cumartesi günü ETKA- PEO' da düzenlendi.

Yaklaşık ikiyüz kişilik bir katılım ile gerçekleştirilen panelde, Kıbrıslı Türk katılımcılar da bulunuyordu.

Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin genç biriminin de aralarında bulunduğu, TKP Gençlik kolları, CTP Gençlik kolları ve YBH Gençlik'ten oluşan grup da panele katıldı.

Saat 9:30 da EDON Genel Sekreteri

Yorgo Lukaidis' in açılış konuşmasının ardından, mikrofonu alan Yannakis Kolokadisidis; 1974 sonrası çözüm arayışları, yeniden birleşme uğraşları, siyasal seçimler ve çalışmalar hakkında konuştu. Konuşmasına 1960 öncesi çatışmalara değinerek başlayan Kolokadisidis, EOKA'nın verdiği silahlı mücadelenin yanlış olduğunu, ENOSİS sloganının ise ortak mücadele yaratmaya engel olduğunu belirtti. İki toplumda da sol güçlerin hiç bir zaman ellerini kana bulamadığını ve birleşmek için mücadele ettiklerini anlattı. ENOSİS'in canilik, hainlik olduğunu, bugün bunu savunmaların ise üç misli hain ve cani olduğunu söyledi. AKEL Merkez Komite üyesi Tumazos Çelebis ise konuşmasında Kıbrıs sorununun bu günkü durumu, zorluklar

ve beklentilerden bahsetti. Konuşmasına 1974 sonrası derinleştirerek başlayan Çelebis ağırlıklı olarak Anan Planı üzerinde durdu. Anan Planının çok detaylı ve disiplinli olmamak kaydı ile, Federasyon-Konfederasyon tartışmasına girmeden ortaya yapıcı bir belirsizlik koyduğunu ve her iki tarafada kazançlar sağlayabileceğini belirtti.

Çelebis'in ardından son olarak söz alan AKEL Genel Sekreteri Dimitris Hristofas konuşmasına; " işçi sınıfını onurlu tarihinden gurur duyuyoruz" diye başladı. Konuşmasında kendisinin ve partisinin "komünist" olmakla gurur duyduğunu, hiçbir zaman Marksizm- Leninizm'i dogma olarak almadığını, sınıfsal değişikliklere uygun biçimde ele aldıklarını belirtti. Konuşmasına 1957 öncesi politikaları ve 1984-85 yıllarında AKEL'in sağ ile ittifak stratejisinin yanlışlığına değinen Hristofas, Türkiye kökenli göçmenler konusuna ise şunları söyledi. "AKEL 1974 sonrası gelen yerleşiklerin tümünün Kıbrıs'ta kalmasını savunamayız. Ama biz solcuların sağda farkımız olduğu için tümünün de gitmesini savunamayız" dedi. Rum göçmenlerin evlerinden şiddet ve zorla ayrıldığını ve mümkün olsa hepsinin de dönmelerini arzuladıklarını ve bu hakkı insanların kendilerine bırakmayı yeğlediklerini belirten Hristofas; " sosyalizm mücadeleniz ne zaman başlayacak?" sorusu üzerine; birleşme sonrası mücadele sırasının sosyalizme geleceğini belirterek sözlerini tamamladı.

Paneller karşılıklı soruların sorulmasıyla ve tartışmalarla devam edildi.

AKEL'in adanın birleştirilmesinden sonra sosyalizm mücadelesine başlayıp başlamayacağı herkes tarafından merak konusu olmaya devam ediyor.

Çağ-Sen'den Basın Açıklaması:

"Sendikamız barış güçlerinin yanında olmaya devam edecektir."

14 aralık seçimlerini değerlendiren Çağ-Sen sendikası yaptığı yazılı açıklamada Kuzey Kıbrıs halkının %52 gibi bir oranla Anan Planı'na evet dediğini vurgulayarak referandum sürecindeki statükonun müdahalelerine dikkat çekmiştir.

"Referandum sürecindeki tüm müdahalelere, seçmen sayısının 134 binden, 142 bine çıkarılmasına, Kıbrıs'ta görev yapmış tüm eski bürokrat ve askerlerin akın akın ziyaretlerinde verdikleri mesajlarla halkımız üzerinde kurdukları baskı ve Türkiye kökenli yurttaşlar üzerinde yaratılan korku ile oyların kontrol edilmesine rağmen, sandıklardan referandumun sonucu "evet" olarak çıkmıştır.

Bu bağlamda Sendikamız ÇAĞ-SEN; tarafsızlığını terk eden Sn. Denktaş'ın derhal istifasını ve ondan boşalacak görüşmecilik görevini yürütmek üzere Anan Planı temelinde çözümü destekleyerek halkın onayını alan siyasi partilerden oluşan bir komitenin göreve başlamasını talep etmektedir. Halkımızın beklentisi budur ve demokratik düşünce bunu gerektirmektedir."

"Anan Planı temelinde çözüm ve AB" şiarıyla yola çıkan ve parlamentoya giren siyasi partilerin yoğunlaşması ve mutlaka başarılması gereken konu budur. Bu yolda yürünecek yol ve girişilecek her türlü mücadelede sendikamız barış güçlerinin yanında olmaya devam edecektir." Dedi.

NELER OLUYOR NELER...

DEMOKRATİK SEÇİM OLUYOR

Sağcı baylarımız her seçim döneminde kendilerine oy verme kaydıyla gerekli miktarda Türkiye'den oy veren vatandaş ihmal ediyorlar.

Seçimler demokratik oluyor.

Son referandum öncesi 7,500 yeni seçmen ihmal ediliyor.

Seçim demokratik oluyor.

Seçilmemiş Cumhurbaşkanı'ndan tutun da, tüm kurumlarına kadar seçim kurallarını hiçe sayan işler yapılıyor.

Seçim demokratik oluyor.

Barışseverlerin kazanma ihtimali tüm bunlara rağmen var olduğu için Allahı çok seven, Türkleri çok seven kişiler meydanlara doluyor, hazırlık yapıyor.

Seçim demokratik oluyor.

GENERALLER LAİK OLUYOR

Karpaz bölgesini Selamet Partisi seçim öncesi turluyor. Tantan'la birlikte. Bunlar yanında eski-yeni generaller-subaylar tur atıyor. Hem ikna hem tehdit. Hem Allah sevgisi, hem Allah korkusu. Hem de gemiler hazır.

Müslümanlık siyaseti yapanlarla, laikçilik siyaseti yapanlar, ve de mafyacılar el ele, birlikte.

Müslüman, laik el ele, Kıbrıslıları durdurma cephesinde!

Türk subayları laik, bizim seçimler de demokratik oluyor!

ULUSLARARASINDAN SES ÇIKMIYOR

Kaç kere diyeceğiz bunlara güvenilmez diye? Bunlar emperyalist barbarlar diye!

Nüfus sayımını yapmazlar. Tüm bu hileleri bilirler. Şimdi de hiçbir itirazsız bu sonuçları kabullenirler.

Seçimleri kabullenmezler, legal değil derler, haklılar ama, bu rezilliklere nasıl göz yumulur ki?

Türkiye Kürtistan'ında 3500 köyün yakılmasına, 19 Aralık 2000'de devrimcilerin hapishanelerde yakılmasına göz yumanlardan ne beklenilir?

1000 operasyonu yapan Mehmet Ağar mıdır, 1000 operasyonu yaptıran onun babası ABD midir?

YUTAMAZSAN GARGARA YAPI

Memleket ayakta. Herkes barış, çözüm ve demokrasi diyor. Seçim sonuçları 25'e 25 çıkıyor. Sahtekarlık ortada. Barış, çözüm ve demokrasi taraftarları ne yapar?

Yutmayalım ama gargara yapalım.

Aıştık nasılsa.

Hadi canım sende. Demokratik rüştünü ispat etmiş bir KKTC'de var mı öyle hileleri gargara yapmak!

Bas bas bağıracağız. Hilecisiniz hileci! Yine de fena yendik sizi!

TAŞIMA SUYLA DEĞİRMEN DÖNMEZ

Türklerin ataları böyle derler. Kıbrıs'ta taşımalar dışında bir tek adam bulun sağcıları destekleyen.

Hay Allah. Unuttuk. "Seçilmiş" vekillerimiz var ya?

Altınız oyuktur baylar bayanlar. Seçildiniz ama aranızda kimse kalmadı!

BARIŞ GÜÇLERİ GÖBEK ATMALI

Şu bizim boykotçu kesim bizim bile neşemizi kaçırarak. Seçimlerde sonuç alınmamış da...

Daha ne sonuç alacaktık be gardaşlar? 25 tane altı oyuk, tabansız, kitlesiz, taşıma suyla değirmen çevirmeye çalışıyor. Halkımız tek vucut olmuş barış diyor.

Birlik ve zafer diyor.

Bir avuç Kıbrıslı Türk, "70 milyonluk Türkiye Türkünü" satarak cebini şişirenlere, Türkiye'nin dört bir tarafına gavur üssü dikene, onlar istedi diye Afganistan'a vali ve asker verene "hassiktir" çekiyor. Onca asker, polis, mafya arasında.

Güzel günler gördük çocuklar. Daha

güzeline de göreceğiz.

Çal bir çifte telli de Türkiye türü göbek atalım!

Herkesin eline sağlık.

GÜNEŞ BALÇIKLA SIVANMAZ

Bizim seçilmiş sağcılarımıza bu laf ama, bir de Cenk Mutluyakalı'ya.

BDH hakkında konuşuyor yoldaş: Parti başkanları ve Akıncı'nın liste sonuna konması, aslında seçim sonuçlarının da gösterdiği gibi liste sonunun liste başı olması, liste başında olan kadın adayların da liste sonu olması demekmiş. BDH'yı oluşturan tüm parti başkanları sondan doğru seçildiler ya?

Tabii ne hikmetse KSP eski Genel Sekreteri'nin seçilemediğini unutuyor bizim Cenk. Liste başındaki kadınlarımız dert yanı-
mış. Onların haklılığından bahsediyor. KSP'ye hitaben bir haklılık lafı yok.

Sadece o mu? BDH'nin üç partiden oluşumunu ele alırken, bu partilerin belki de birleşmesi gerektiğini söylerken, sadece TKP ve BKP'ye değiniyor. KSP gene yok.

KSP konu olunca Ada Faresi de dağıtıyor, Cenk de.

İyi ki Murat Kanatlı yoldaşımız var da KSP'nin adı doğru bir şekilde duyuluyor?

BDH'YI NE YAPMALI?

BDH'yı dertli olan kadın aday yoldaşlar da dahil BDH'lılar ele alırlar. Sanırım bölüneceklerine, vay o bu oldu diyeceklerine, "sivil insiyatif" olarak daha da yayılmanın yollarını, genişlemenin yollarını arayacaklardır.

Partilerin kendilerini dağıtıp bir tek BDH'ya dönüşmesi üzerine Cenk'in verdiği dersi dikkate alacak zor bulunacaktır. CTP değil ya BDH içindeki partiler. Birlik farklılık üzerinden gelişir. Farklılık birliğe zarar vermez. Demokrasilerde çok ve farklı görüşleri savunan CTP'li yoldaşların bu çok sesliliği BDH içinde yok etmeyi önergeleri enterasan bir öneri. Ve yanlış ve zararlı bir öneri. Şimdi farklılıklarla birleşme dönemi.

TEK ÇATI KURMALI

Hadi Cenk' hadi. Gün birlik günü. Sadece BDH'daki partiler değil, herkes bir çatı altına gelsin. Boykotçular da dahil.

Sadece BDH çatısı altında birlikten bahsetme... Hep birlikten bahset. Esas sorun o. Hele hele bu sıralarda buna çok ihtiyacımız olabilir. Bakarsın 1 Mayıs'a kadar anlaşmayı mümkün kılacak bir hükümete izin verilmez.

O meydana, sadece BDH çatısında farklılıkların birliği değil, tüm Kuzey Kıbrıs'taki (ve hatta, ve buna paralel olarak tüm Kıbrıs'ta) barış, demokrasi ve çözüm taraftarları bir çatı altında birleşmeli. Boykotçular dahil.

Hadi boykotçu yoldaşlar. Sadece hepimizin gayet iyi bildiği, o çok mühim "uluslararası güçlerin" hepimizden de iyi bildiği olguları ortaya koymakla kalmayın. Gün birlik günü. Erken seçim olabilir. Barış hükümetini kurdurmazlarsa erken seçimi kazanma günü gün. Birliği tekleştirme, güçlendirme günü gün.

TC VE SAĞ KANAT KAZANDI MI?

Yahu bırakın şu gevezeliği.

Demokratik seçim çerçevesinde ricattaki bir orduyu, tabansız ve dağınık geri çekilme durumundaki bu orduyu düzene sokmak ve de cesaretlendirmek mi istiyorsunuz siz?

Barış hükümetini kurmamıza izin vermezlerse, erken seçime mecbur kalırlarsa tam ve kesin yenilginin hazırlığına başlayalım. Peşlerini bırakmayalım bunların.

Ya barış hükümetini kurdururlar, ya da erken seçimlerde üç parti değil tek parti olarak, boykotçular da dahil, ve de taşıma vatandaşlıklarına karşı kampanyayı doruklara taşıyarak, bunlara karşı demokratik hücum ve zafer için iş başı yapılımalıdır.

Görülmesi ki tüm hilelere rağmen demokrasi şartlarında demokrasi güçleri zafer elde ederler. Biraz daha taşıma vatandaşlık, biraz daha hile. Biraz daha Karpaz'da dolaşma. Biraz daha tehdit. Biraz daha...ne bileyim ben, Kürdistanvari, Muz Cumhuriyetvari birşeyler. Bırakın onu da onlar düşünsün.

Bize açık tek imkan var. Onların çizdiği (ulusal ve uluslararası olarak onların çizdiği) demokratik çerçevede mücadeleyi ve örgütlenmeyi sürdürmek. Birliği yaymak. Tek vücut olmak.

Onlara açık tek imkan kalmalı. Kendi çizdikleri demokratik çerçeveyi bile daha fazla ve de daha fazla çiğnemek.

Hadi barış, demokrasi ve çözüm cephesi. Daha geniş ve daha sağlam birliğe. Zafere kadar birlikte mücadeleye.

Demokrasilerde çare tükenmezmiş. Demirel'in lafıdır. İyi öğrenelim!

Hem onların çarelerini, hem de kendi ihtiyaçlarımızı.

Birlik, mücadele, dayanışma.

Erken seçime mi zorlanacağız. Ha gelin bu yandan bakalım!

Tabansız, taşıma suyla değirmen çeviren baylarımız!

HÜKÜMET VE ERKEN SEÇİM?

1 Mayıs'a kadar Annan Planı'nı son haliyle referanduma sunacak bir hükümet.

Ya bu kurulacak, ya da bu kurulacak.

Var mı bu işin başka türlü izahı?

Yok.

Sağ kanat buna izin vermeyecek bir hükümet düşler.

Ve de tehdit eder.

Yoksa erken seçim olurmuş?

İyi vallahi korkudan donumuza ediyorduk? Vallahi mi?

Sizin o tabansız 25 vekil erken seçime hazır mı?

E buyurun baylar.

Çok daha fena ederiz sizi!

O vekillerin vekilliğini kurtarmanın en iyi yolu o vekillerden birkaçının barış cephesine geçmesidir.

Sağlam durun gardaşlar. Karşı taraf çatırdasın! Tabansız olan onlar. Biz de biliyoruz, onlar da biliyor bunu. Sağlam durun ki çatırdasınlar! Bölünsünler. Barış cephesinde zayıflığa yol açan tavır ve siyasetlerden uzak durun. Küçük Denktaş'ın paslı kiliti açmasına izin vermeyin. Kırılın o anahtar kiliti açmaya çalışırken.

Erken seçim olurmuş? Hah! On bin vatandaşlık daha ayarladınız mı?

Ne halt yerseniz yeyin. Erken seçim olursa yiyip bitireceğiz sizi!

KKTC'nin demokratik rüştünü ispaladığını bilmeyen mi kaldı????

SOKAKLAR NOLUYOR, SOKAKLAR

YBH bir yandan, Afrika yazarları öbür yandan, sokaklara çıkmamızı ister.

Kardeşim, sokakları CTP dolduruyor, BDH dolduruyor, biraz da ÇABP dolduruyor. Her zaman da barışçıl amaçlarla, reformcul amaçlarla dolduruyor.. Devrimci amaçlarla değil! Yönetenlerin elleri mahkum olarak sundukları, karakterini hepimizin bildiği seçim aracını kullanarak dolduruyor.

Kaldı ki sizin insanları sokağa çıkarıp elde etmek istedikleriniz de müsadenizle o kadar devrimci amaçlar değil. Annan Planı değil mi elde etmek istediğiniz?

Kaldı ki, içinden geçtiğimiz tüm bu dönem vatandaşların barış ve çözüm için yapabileceği tek şeyin, barışçıl toplantılar yapmaktan, oyunu kullanmaktan öteye geçmeyeceğini ispatladı. Vatandaş bu çözüm için hayatını tehlikeye atma niyetinde değil. Yanılıyorsak düzeltilir.

Önce birlik, önce mücadele, önce dayanışma. Önce tek çatı altında geniş ve yaygın ve sürekli eylemli bir örgütlenme olacak.

Madem ki parlemontoyu kilitlemeyi başardılar. Kilitlesinler. Erken seçimi zorlamaya cesaret edecekler mi?. Bakalım. Buna cesaret ederlese, bu sefer boykotçular, Afrika'cılar, YBH'cılar, CTP, ÇABP, BDH hep birlikte, tek cephe olarak seçimlere girelim.

"Seçimlerle birşey olmaz."

Ne demek bu kardeşim. Tüm vatandaşlar barış, demokrasi ve çözüm dediler. Daha ne olmasını istiyorsunuz? Vatandaşlar birleştiler ve de sorun seçimler üzerinden çözülmezse daha da sıkı, tek çatı altında birliği dayatacak duruma geldiler. Dah ne istiyorsun?

"Seçimlerle birşey olmaz!"

Olmaz tabii. Seyredersen halkı örgütlemek istemeyenleri, sen de örgütlemeyen halkı, tabii bir şey olmaz. Ne olacaktı? "Magic"?

Erken seçimin zorlanması ihtimaline karşı hazırlanalım. Seçimlere daha güçlü daha birleşik bir şekilde girmenin hazırlığını yapalım.

Ve tabii geçen seçimlerde yapılanların teşhirini, ve erken seçimlerde kullanılmasını zorlaştırmayı örgütlemeye çabalıyalım.

Londra Mektubu

A. ONAL

Referandum-Seçim'i Geride Bırakırken...

14 Aralık referandum-seçimlerinde referandumu kazandığımız artık herkes tarafından bilinmektedir. Statükocular yeni yeni istatistiklerle bu referandumu onların kazandığını dile getirse de ısrarları boşunadır.

Halkımız kazanmıştır!

Ortaya çıkan meclis tablosu ile gerek TC, gerekse diğer emperyalist güçler Kuzey Kıbrıs halkına bazı dayatmalara hazırlandığı görülmeye başlandı bile...

Seçimlerde ortak blok olarak girilmemesinin yarattığı sorunları hep beraber yaşıyoruz. Örneğin, Güzelyurt bölgesinde BDH'nin %19'dan fazla oy almasına karşın oylar heba edildi. Barış yanlılarının mecliste çoğunluğu sağlama olanağı olamadı. Ancak bu mücadele süreci statükocuların yaptığı her türlü ahlaksızlığı barış güçlerinin daha iyi engelleme olanağını sağlayamadı. Bazı barış yanlısı partilerin parti çıkarlarını öne çıkarması ve seçim sırasında ortak iş ve eylem yapmadan kaçınması nedeniyle yaratılabilecek sinerji yaratılamadı.

Seçim kampanyası sırasında ortaya çıkan zaafırları doğru bir şekilde değerlendirmek ve ihtiyaç duyulan birlikteliği sağlamak henüz geç değildir. Kıbrıs'ta emperyalist bir plan olan Annan Planı'na dayalı bir anlaşmanın dahi Mayıs 2004'e kadar olabilmesi yine Kuzey Kıbrıs halkının mücadelesine ve örgütlülüğüne bağlıdır. Statüko yanlıları ve onlara destek veren TC hükümetinin Kuzey Kıbrıs halkını rehlin tutma planlarını boşa çıkarmak için Barış yanlıları halka verdikleri sözün arkasında sonuna kadar durmaları gerekmektedir. Bunun aksini yapmak, erken seçimin tehlikeli olduğu düşüncelerini kitlelere yaymak kitlelerin elde ettiği dinamizmi zayıflatmaktan başka işe yaramayacaktır.

Seçim kampanyası sırasında yürüttüğümüz kampanya bizim açımızdan bitmemiştir. Biz seçimden seçime eylem yapanlar olmadığımızı halkın sorunlarının sözcüsü olduğumuzu ve halkın kurtuluşunu emperyalistlere bel bağlayanlardan olmadığımızı bundan sonra yapacağımız eylemlerimiz ile göstermeliyiz.

Gün, kitleleri ortak BLOK hareketi içerisinde köy köy, mahalle mahalle örgütlenme günüdür. Seçim kampanyası sırasında sağlayabileceğimiz ve sağlayamadığımız SİNERJİYİ, sağlama günüdür. Bunun aksini yapanlar bozgunculuğa hizmet etmiş olacaktı. Gün, halkın blok halinde birlikte örgütlenmeyi hala daha engelleyenleri halka teşhir etme günüdür.

İngiltere Gündemi

bektasarif@hotmail.com Arif Bektap

Seçime "dışarıdan müdahale"

İngiltere'de onbinlerce Kıbrıslı, seçimleri belki de Kıbrıs tarihinde ilk kez bu kadar ilgi ve heyecanla izledi. Çünkü bu seçimler, bir nevi bir hesaplaşmayı da yansıtıyordu. İngiltere'de yaşayan Kıbrıslılar'ı da yakından ilgilendiriyordu. Sonuç, ister AB'ye girmek olsun, ister kuzey-güney kucaklaşması olsun, isterse de yeni pazarlıklarla yeni hesaplar peşinde koşanların umutları gerçekleşmesi doğrultusunda olsun ve böyle bir iktidarın kurulması olsun. Ama, halkın istemediği bir şey vardı. O da; eskimiş kafaların, halkın çıkarları doğrultusunda zerre kadar iş yapmayacağı idi. Bu doğrultuda da bu kafaların ezilmesini istiyordu.

Tabiki bu anlayışa sahip olan onbinlerce Kıbrıslı'dan bahsediyoruz. Peki ya tersini düşünen yok mu? Elbette var. Onlar küçük bir azınlık. Söyledikleri şeylere kendileri bile inanmıyor. Vatan-millet diye diye, vatanını satan tüccarlar. Sol ve muhalif partilerin önemli oylara sahip olmasını, "Dış mihrak" olarak açıklıyorlar. İşin kötüsü, bunu söyleyenler, taşıma oyların taşıyıcıları. Lefkoşa'da 9 bin Kıbrıslı Türk'ün oyu ile bir milletvekili seçilirken, taşıma oyların yoğun olduğu İskele'de, herhalde yüzlerle ifade edebileceğimiz miktarda Kıbrıslı Türk'ün oyuyla milletvekilleri seçildi. Buralarda "başarılı" olan partileri savunan, övüp üvüp bitiremeyen bu anlayış, hala sol partilerin oylarını arttırmasını "Dışarıdan müdahale" olarak değerlendirmesi ne demek oluyor?

Annan Planı'nı kastettiklerini varsayarsak, bu planın bir oy hakkı bile yoktur. Ama oy kullanılması için oy taşıyanlar, dışarıdan bir ülkenin seçimlerine bu kadar açıktan müdahale ettiklerini hiç hesaba katmıyorlar. Karanlık güçlerin Kıbrıs temsilcileri, hala bazı çevreleri kahraman ilan etmekten çekinmiyor ve kahramanları görevlerini yapmaya çağırıyor.

Başından beri her taraftan müdahale hiç bitmedi zaten. ABD, AB ve Türkiye'nin müdahalesi ada üzerinde hep etkili oldu. Her nedense, karanlık güçleri kahraman ilan edenler, hiç bir zaman bu müdahalelerden bahsedemedi, bahsetmedi. Annan Planı ile biraz daha tartışma zemini bulan halk, değişim isteğinin son noktası olarak bu plana sarıldı.

Ağırlıklı olarak Londra'da yaşayan Kıbrıslı toplum içinde, artık bir şeylerin değişmesi gerektiği fikri oldukça ağır basıyor. Bu oran hem de öyle, yüzde 51 gibi de değil. Nerden baksanız yüzde 90'ı bulur. Yürürken bir Kıbrıslıyı çevirin ve sorun, "Artık yeter" der ve bir çözüm bekliyordur. Buna hasrettir de.

O halde şöyle bir sonuç çıkıyor; Artık bir şeyler değişmeli. Halk, ada üzerinde bir çözüm arıyor. İngiltere'de de yaşayan halk, aynı yönde bir isteğe sahip. Önemli olan, bu arzuları gözardı etmeden, hiç bir çıkar planının parçası olmadan ve halkların çıkarı doğrultusunda bir çözüm yolu bulabilmektir. İşte, halkların çıkarlarını savunan ve mutluluğu için mücadele edenlerin başarıları, dışarıdan tam destek alır. O destek, öyle karanlık güçlerin, emperyalist oluşumların ya da çıkar hesapları peşinde olanların desteği değil, dünya halklarının desteği olur.

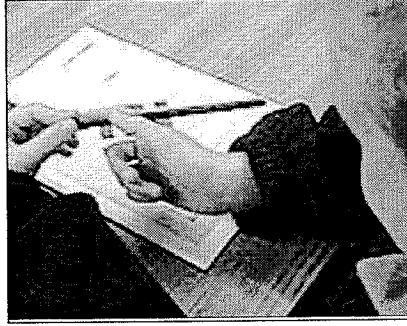
Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

Kuzey İrlanda'da Öğretmenler Grev Hazırlıklarına Başladı

İrlanda'nın 4 büyük sendikasının yaptığı oylamada öğretmenlerin hemen hemen hepsi yeni yılda grev kararını destekledi.

İşveren tarafından kıdemli öğretmenlere verileceği söylenen fakat geciktirilen maaş artışı nedeniyle sendikalı öğretmenlerin %75'inden fazlası grev kararını destekledi. İşverenin ve yönetim şirketlerinin, yakın geçmişte kıdemli öğretmenlere verileceğini açıkladıkları maaş artışını geciktireceklerini açıklamaları öğretmenleri greve gitmeye zorladı. Şu anda Kuzey İrlanda'daki öğretmenler, İngiltere'nin diğer bölgelerindeki öğretmenlerden yılda 1,000 sterlin daha az almaktadır.

Eğitim Bakanlığı sendikaların, ve de öğretmenlerin kararlılığı karşısında sendikaları görüşme masasına davet etti. Kuzey İrlanda'nın en büyük sendikalarından olan INTO ve NASUWT grevin yanı sıra, işveren ve

yönetmenliğe karşı yasal işlemlerin başlatılması için karar çıkarttı. Sendika adına konuşan sözcüler İngiltere'nin farklı bölgelerinde aynı işi yapan öğretmenlerin aldıkları maaşı hak ettiklerini belirttiler ve aralarındaki farkın kaldırılmasını talep ettiler. "Yönetim sendika ile oturup bu işi halletmek istiyorsa buyursun, yok mahkemede çözüm aramaya niyetli ise o zaman mahkemede görüşürüz" açıklamasını basına verdiler.

Bu dört sendika dışındaki iki sendika, UTU sendikası ve Öğretmenler Birliği, greve gitmeyeceklerini, farklı yöntemlerle bu işin üstüne gideceklerini belirtirken Okul Müdürleri Birliği'nin ise öğretmenleri sonuna kadar destekleyeceğini belirtmesi eyleme gidecek öğretmenlerin moralini bir o kadar daha arttırdı.

Eylemlerin 1 Ocak'dan itibaren başlaması kararı alan öğretmenlerin, bu oranda birlikteliği yıllardan beri ilk defa görüldü.

Bedava Özgür Yazılımlar Şimdi De Doktorların 'İmdat'ına Yetiştii!

Vietnam savaşında yaralanan Amerikalı askerler için hazırlanmış olan yazılım şimdi dünyanın fakir ülkelerine verilecek.

Açık yazılım programları üreten bir

grup programcı, Vista adındaki programı ABD sınırları dışında dağıtmaya karar verdi. Bu program sayesinde hastanelerin, harcamalarında kısıntı yapmaları yanında birçok hastanın kayıt ve tutanakları ile birlikte tüm hastahanelerin yönetiminin kolaylaştırılıp hastalara daha iyi ve hızlı hizmet verme olanakları olacak. Buna ek olarak açık yazılım sayesinde hastahaneler programı ihtiyaçları doğrultusunda değiştirebilecek.

Açık yazılım sayesinde programcılar programın çekirdeğini görüp ihtiyaçları doğrultusunda ekleme ve çıkartma yapıp programı manipüle edebilecekler.

Vista programını üreten grup dünyanın birçok ülkesinde bu programın kullanılabilmesini sağlayacaklarını belirtti.

ABD'nin Gaziler Bakanlığı tarafından Vietnam savaşı sonrası kurulan bu grup, Vista programının hala hazırda 170 hastanede ve 600'den fazla klinikte kullanılmakta olduğunu açıkladı.

Program sayesinde gazilerle ilgili tüm geçmiş sağlık raporları hastahanelerin tüm çalışanlarının parmaklarının ucunda olacak. Araştırmalar, programın kullanıma girmesinden bu yana hastalara tedavi ve ilaç verilmesini %90 azalttığını göstermektedir. Bir program kullanarak hastaların tüm kayıtlarının bir arada tutulmasının yararlarının açık olduğu kesin.

Fakat fakir (burjuvazinin 'gelişmekte' olan dediği) ülkelerde böyle bir yazılımı veya benzerini satın alacak kapasitenin olmaması hem hastaneleri hem de hastaları zora koymaktadır.

Vista'yı kullanacak olan hastanelerden kayıt parası veya yazılımı satın almak için para talep edilmeyecek. Tek sorun, hala hazırda kullanılan sistemlerin yeni sistem ile değiştirilmesi ve bunun için gereken harcamalardır. Ne var ki bu yazılımın benzerini satın alabilmek için 10 milyon dolar verilmesi gerekecekti. Yeni sistemin uygulamaya girmesini sağlamak bunun %10'u kadar olacak.

İngiliz Şirketler Noel'de Kaçamaklık Yapmaya Alistı!

İşçi Sendikaları Birliği'nin basına

verdiği açıklamaya göre 3 milyon işçi Noel'de ödeneksiz olarak tatile çıkartılacak.

İngiltere İşçi Sendikaları Birliği (TUC)'nin raporuna göre, Hristiyan aleminin en büyük tatili olan Noel'de (24, 25, 26 Aralık), Avrupa Birliği'ne üye ülke İngiltere'de işverenler işe gitmeyen işçilere ödeme yapmayacaklarını açıkladı.

TUC, Avrupa Birliği İş ve Çalışma Yönetmeliği'ni kullanarak İngiltere'deki şirketlere işçileri ödemeleri için baskı yapmaya çalışmaktadır. Ödeneksiz tatilin yanı sıra Noel'de çalışacak olan 800,000 kadar

işçi her zamanki ücret üzerinden ödenecekler ve ek mesai almayacaklar.

TUC, Noel dönemindeki 3 günü AB'nin her yerinde olduğu gibi İngiltere'deki işverenlerin de milli tatil ilan etmesi için zorlamaktadır. Aynı zamanda milli tatillerin, yıllık izinler çerçevesinde tutulmaması için hükümete çağrıda bulundu.

İyi niyet ve paylaşımın ön plana çıkarılması gerektiği iddia edilen böyle "önemli" dini bir tatilde her zamanki gibi işçiler vermekte, işverenler de almakta. TUC'nin araştırmalarının sonucunda Londra ve civarında 200,000 kadar işçinin Noel'de işlemelerine karşılık maaş bile almamaları mümkün. Kuzey İngiltere'de 92,000, İskoçya'da 91,000 ve Güney'de de 80,000 kadar işçinin Noel'de maaş alamayacağı tahmin edilmektedir.

Yerleşik Bölgeler Yine Terk Edilmekte

Filistin ile İsrail arasındaki kav-gadan dolayı evinden ayrılıp İsrail'e sığınan binlerce vatandaşı kendi devletleri tarafından terk edilmek üzere.

Filistin ile İsrail arasındaki görüşmelerden sonuç alınamaması neticesinde İsrail Cumhurbaşkanı A. Sharon'un yedek planı ile binlerce

yerleşik bölgeler terk edilecek.

İsrail ve Filistin arasındaki sınır bölgelerindeki halk kızgınlıklarını belirterek basına verdikleri demeçlerde evlerinden atılmayacaklarını, tekrar yollara kesinlikle konulmayacaklarını şiddetle vurguladılar.

Cumhurbaşkanı'nın yaptığı açıklamada herhangi bir yerleşim bölgesinin ismi verilmemesine rağmen 15 ile 20 yerleşim bölgesinde yaşayanların evlerinden çıkartılmak istendiği tahmin edilmekte.

İlk etapta devlet tarafından onayı alınmamış olan yerleşim alanları kaldırılacakmış. Buna kızgınlıklarını belirten 220,000 kadar halk silah zoru ile bile kıbrıdamayacaklarını belirtti. Toplam 230 yerleşim alanının sadece 130 kadarı devlet tarafından onaylanmış durumda. Geriye kalan 100 kadar yerleşim alanının 60'ı da A. Sharon'unun başa geçmesinden sonra kuruldu. Bu yerleşim alanlarının güvenliği bir kenara, sadece yıllık bakım masrafları 500 milyon dolar.

Bu rakamlar kapatma nedenlerini açıkça sergilemekte.

Bu rakamları görüp de yanlış hayallere kapılmayalım, bu yerleşim alanlarının çoğu karavanslarda yaşayan ve de devletin kendilerine vareller içerisinde getirdiği yiyeceklerle geçinen halktan oluşmakta.

Yahudi toplumunun dini liderleri bile böylesi bir plana karşı kızgınlıklarını belirtti.

Yerleşiklerin evlerinden çıkartılmaları bazı millet vekillerinin parlamentoyu terk etmesi ve de koalisyonda olan milliyetçi halk partisinin koalisyonu terk etmesi anlamına dahi gelebilir.

Tabii tek etkilenen halk.

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

Zimbabve Polisi
Mahkemeye Karşı
Hareket Etmekte

Mahkeme kararı ile basıma devam etmesine izin verilen tek özel gazete polis tarafından kapatıldı ve baskısı durduruldu.

Gazete adına konuşan sözcü, mahkemede gazete lehine kararın çık-

masından sadece iki saat sonra, işçilerin polis tarafından iş yerini terketmeleri emri verildiğini açıkladı.

Gazete, ülkedeki özel olarak basılan tek gazete.

Diğer tüm yayın ve basın organları devletin elinde. Gazetenin kapatılmasının ardında yatan neden de hükümeti eleştirmiş olması. Zimbabve'nin bilgi ve enformasyon ile ilgili bakanı mahkemede alınan kararın hiçbir yasal hükmü olmadığını belirtirken hükümet de kararın tekrardan değerlendirilmesi için mahkemeye müracaat-ta bulundu.

Yasalara göre mahkemeden aksi bir karar çıkana kadar gazete basılabilmeli ve de serbestçe dağıtılabilir. Ne var ki burjuvaya hizmet etmesi gereken kurallar, çıkarlarına ters düşünce yükümsüz ilan edilebilmekte. Mugabe'nin geçtiğimiz yılki seçimleri tekrardan kazanması ardından geçirdiği yeni kanunlar altında gazetenin basımı üç ay kadar önce durdurulmuştu. Mahkeme sonucunda Hükümetin kendi yasalarına uygun bir şekilde işlem yaptığı yayın edilen gazeteye basım izni verilmesi gerektiğini ve de baskının durdurulması için bir nedenin olmadığı kararı polisi durduramadı.

1999'dan itibaren yayın hayatına başlayan gazetenin muhabir ve teknik işlerinden sorumlu elemanlarından tutun, yönetim ve sahipleri dahi defalarca tutuklandı ve serbest bırakıldı.

Hükümet ülkedeki diğer gazetelerin yanı sıra tüm televizyon ve radyo kanallarına sahip.

Kuş uçmaz kervan geçmez.

Uruguay'da Halk
Özelleştirmeye Karşı

Uruguay hükümetinin ülkenin devlet tekelî olan Ancap petrol şirketini özelleştirmek için yaptığı referandumda arzuladığını elde edemedi. 2.5 milyon seçmen, 17.448 no'lu yasanın kaldırılması için oy verdi.

Aralık'ın ilk haftasında oy kullanan halk, %62.2'lik bir çoğunlukla yasanın iptalini onayladı. Uluslararası sermayenin tüm girişimlerine rağmen Uruguay halkı, devlete ait olan petrol tekelinin dış yabancı finans şirketlerine özelleştirme ile peşkes çekilmesine karşı olduklarını açıkladılar.

Sonucun açıklanmasıyla birlikte Montevideo'da sokak kutlamaları düzenlendi. Sendikalar ve özelleştirmeye karşı aktif faaliyet gösteren işçi ve emekçilerin de katıldığı sokak kutlamalarında IMF'nin uygulamalarına karşı faaliyetlerini devam ettireceklerini açıkladılar.

ladılar.

Evrensel İnsan Hakları
Günü'nde Protestolar

Faşizmin insanlık dışı uygulamalarının çıplak olarak sergilenmesinden hemen sonra 1948 yılında imzalanan Evrensel İnsan Hakları Beyannamesi, 10 Aralık günü protestolarla kutlandı. "Herkes özgür olarak örgütlenme, miting ve toplantı düzenleme hakkı" ile "herkese haklarını korumak için sendikalarda örgütlenme hakkı"ndan sözeden Evrensel İnsan Hakları Beyannamesi, bu beyannameye imza atan bir dizi Batılı ülkeler ve onların desteklediği geri bırakılmış ülkeler Beyanname'ye uymadığı için protesto edildiler.

2006 yılına kadar dünyanın her yerinden milyonlarca imza toplamayı amaçlayan ve yeni bir imza kampanyası başlatılarak, milyonlarca insanın ölümüne neden olan silah ticaretini yapanların da cezalandırılmasını talep eden bu kampanyaya büyük destek olduğu bildiriliyor.

İltica Başvurusu Reddedilenler
Sağlık Servisinden
Yararlanamayacak

İngiliz Emek Partisi Hükümeti, iltica için başvuruda bulunan ve reddedilenlerin artık İngiliz Sağlık Servislerinden bedava hizmet alamayacağını açıkladı. Blair Hükümeti böyle bir kararı alırken mazeret olarak da "sağlık turizmini durdurma amaçlı" olduğunu açıkladı.

İngiltere'de son dönemlerde ilticacılara karşı ırkçılığın arttığı gözlemlenirken, hükümetin böyle kararlarla iltica edenlere karşı ırkçılığı körüklediği gözlemleniyor. İlticacıların bedava sağlık hizmetlerinden ne kadar faydalandığı konusunda elinde güvenilir veriler olmadığını söyleyen Blair hükümetinin bu girişiminin çelişkilerle dolu olduğu bildiriliyor.

İltica başvuruları red edilenlerin eş ve de çocuklarının da kapsam içine alındığını açıklayan hükümet, iltica başvuru alanları red edilenlerin bu metotla da geri dönmeye zorlamayı ve İngiliz yargı organlarında haklarını aramamasını arzu etmektedir.

Gözlemciler İngiltere'de Verem hastalığı ile bir dizi bulaşıcı hastalığın yaygınlaştığı dikkati çektiler ve iltica edenlerin bedava sağlık hizmetlerinden men edilmeleri ile bulaşıcı hastalıkların daha da yaygınlaşacağı konusunda uyarılarda bulunuyor.

Iraklı Sendikacılar
İşgalci ABD Güçleri'nin
Hedefi Oldu

Geçtiğimiz hafta Ürdün'ün Amman kentinde iki günlük toplantı düzenleyen Özgür Sendikaların Uluslararası Konfederasyonu, Irak'ta örgütlenen sendikaların gerek işgalci ABD gerekse Geçici Hükümet tarafından

saldırı hedefi olduğunu açıkladı. Dünya işçi sendikalarına ve kamu oyuna da çağrıda bulunan Konfederasyon, Irak'ta işçilerin sınırsız sömürü ve baskı altında tutulmalarına karşı mücadelelerini yükseltme çağrısında bulundu.

17-18 Aralık tarihleri arasında Amman'da yapılan toplantıya Iraklı işçi, öğretmen ve gazeteci sendikalarının temsilcileri yanında, Arab ülkelerinden, Avrupa ve ABD'den de sendikacılar katıldı.

Toplantı, Iraklı işçi sendikalarına Bağdat'ta işgalci ABD güçleri tarafından yapılan saldırılarını protesto etmek ve Irak'ta sendikal sorunları tartışmak için organize edildi.

ABD güçleri hiçbir mazeret göstermeden Bağdat'taki bir sendika merkez binasına saldırarak sendikaların tabelasını siyah boya ile boyadılar, binanın camlarını kırdılar ve sendikaların toplantı tutanaklarına el koydular.

"Terörizme karşı olduğunu iddia edenler, terörizme karşı olanların posterlerini yırtıyorlar" diyen Iraklı sendikacı Abdullah Muhsin, "binamızda hiçbir şey olmadığını ABD'liler çok iyi biliyorlar ve silahla demokrasiyi durduramazlar" dedi.

ABD güçleri sekiz Iraklı sendikacıyı tutukladıktan sonra hiçbir açıklama yapmadan serbest bıraktılar. Kasım ayında ise işsizler sendikasıdan iki kişi 24 saat tutuklandıktan sonra serbest

birakılmıştı.

Saddam rejimi altında sendikalar yasadışı ilan edilmişti. Özellikle 1987'den sonra kamu görevlileri ile devlet işçilerinin sendikalaşması geçirilen bir yasa ile yasaklanmıştı ve Saddam rejiminin bu yasaları Geçici Yönetim tarafından hala daha uygulanmaktadır. Basına bilgi veren sendikacılar, baskının onların ABD rejimine muhalefetlerinden kaynaklandığını dile getiriyorlar. Sendikası işçilerin toplu sözleşme diye hiçbir hakları olmadığı gibi keyfi yönetimin insafına terk edilmek isteniyor. Irak'ta özelleştirmeye de karşı çıkan sendikalar, Eylül ayında özelleştirilen bir dizi karlı işletmelerde örgütlenmelerinin engellendiğini de söyleyen sendikacılar, özelleştirme ile ilgili uygulamalardan dehşet duyduklarını da dile getirdiler.

Almaya'da İşçi Hakları
Çöpülüşe Atılıyor

Alman ekonomisi girdiği ekonomik krizden kurtulmak için hükümetteki Sosyal Demokratlar'la muhalefetteki sağcılar anlaştı.

Bu anlaşmaya göre vergiler azaltılarak işverenlere 7.8 milyar Euro teslim edilecek. Vergi indirimi sağcı mulafetin de onayladığı bir uygulama olduğundan ve işçilerin birçok haklarını da elinden aldığından mecliste ezici çoğunlukla onaylandı.

Alman hükümetinin borçlanması GSMH'nin yüzde 3'ten fazla olduğundan bir dizi sıkıntılar yaşamasına neden oldu.

Vergi indirimi ile hükümet, daha önce finanse ettiği bir dizi sosyal ve sağlık hizmetleri projelerini kapatmayı planladığını açıkladı. Uzun süre yaşadığı

ekonomik sorunlardan dolayı Almanya'da işsizlik %10 dolayında seyretmektedir ve hükümet işsizlere verdiği yardımları vergi indirimi ile kısacağını da açıkladı.

Arjantin'de Onbinler İş
Talep ettiler

Bundan iki yıl önce yaşanan ekonomik kriz ile ekonomik yıkıma giren Arjantin'de onbinler işsizliği protesto ettiler ve iş talebinde bulundular.

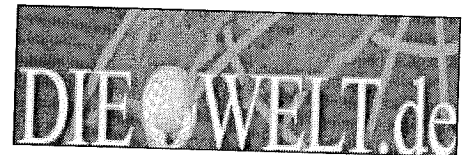
Başkent Buenos Aires'in merkezinde eylem yapan işçiler, işsizler ve yoksullar için destek sağlanmasını talep ettiler. İşçilerin bu meydandaki eylemleri nedeniyle 2001 yılında devlet başkanı Fernando de la Rúa istifaya zorlandı.

IMF'yi, Amerika kıtası için planlanan serbest ticareti de protesto eden eylemciler "çağrımız sosyal adalet ve iş için bir çağrıdır" açıklaması yaparak eylemlerine devam edeceklerini açıkladılar.

Ekonomik kalkınmanın yavaş olduğunu ve resmi işsizlik oranının %15 dolayında seyrettiğini açıklayan eylemciler, Arjantin ekonomisinin bu yıkımdan sorumlu olarak IMF ve hükümeti sorumlu tutuyor.

Alman Gazetecilere
Avrupalı
Gazetecilerden Destek

Uluslararası Gazeteciler Federasyonu ve onun Üyesi Avrupalı Gazeteciler Federasyonu Berlin'de

gazete sektöründe greve giden Deutscher Journalisten Verband DJV and the Deutscher Journalisten Union üyesi gazetecilere desteklerini açıkladılar.

Alman Gazete Şirketleri Birliği gazetecilerin sendikalarına bir dizi taleplerde bulunmuş ve Alman gazeteciler de bu talepleri gazetecilik kalitesine bir saldırı olduğunu açıklamışlardı. Gazete şirketleri gazetecilerin çalışma saatlerini 36.5 saatten 40 saate çıkarmak ve yıllık tatillerini de 5 gün azaltmak istediklerini açıkladılar.

Gazete şirketlerinin bu taleplerine karşın 2,000 gazeteci greve giderek bir dizi meşhur gazetelerin basımını durdurdular.

Alman gazetecilerin bu eylemleri bu güne kadar yapılan en militan eylem olarak değerlendiriliyor. Gazetecilerin bu eylemi basında kaliteli iş ortamının savunulmasında kararlılığı da gösteriyor.

200,000 üyesi olan Avrupalı Gazeteciler Federasyonu, "medyada temel çalışma şartlarına saldırının Almanya ve tüm dünyada çok iyi anlaşıldığını" ve Alman gazetecilere aktif desteklerini açıkladılar.

Kızıl Bayrak Gazetesi, Kıbrıs'taki süreci nasıl değerlendirdiklerini anlatan bir yazı göndererek, Kıbrıs Sosyalist Patisi'nden seçim süreci ile ilgili değerlendirmelerini istemişti. Biz de Kızıl Bayrak Gazetesi'nin yorumunu ve altta KSP'nin cevabını yayınlıyoruz.

Kızıl Bayrak Gazetesine Yanıt

"Annan Planı: Kim için ve nasıl bir çözüm?"

Kuzey Kıbrıs'taki göstermelik cumhuriyetin 20. yılı resmi törenlerle kutlandı. Ancak kutlamalar, cumhuriyetin 20 yılının şan ve şerefinden dem vuran konuşmalarla ve geleceğe dair çizilen pembe tablolarla değil, bir cenaze merasimi havasında geçti. Zaten bugün adada Denktaş ve avanesi dışında hiç kimse bu cumhuriyetin meşruluğuna inanmadığı gibi, ona herhangi bir gelecek de biçmiyor.

Kuzey Kıbrıs'ı işgal altında bulunduran Türk sermaye devleti, bu işgalci egemenliğini sürdürmekte zorlanırken, emperyalistlerle girdiği kölece ilişkiler ile ekonomik-siyasal bakımdan içerisine düştüğü ağır sorunların bir sonucu olarak, kendisi için olanaklı olan en az kayıp-en fazla kazanımla bu defteri nasıl kapatabileceğini hesaplıyor.

Bu bakımdan düzen cephesinden farklı sesler yükselse de, bunun işgalci egemenliğin sürdürülmesini isteyenlerle istemeyenler arasında bir çatlak olmadığı bellidir. Düzenin iktidar odakları, somutta ordu ile tekelci burjuvazinin örgütü TÜSIAD ve hükümeti arasında zaman zaman, daha çok da ordunun siyasal vesayetini aşma çabasının ürünü bir takım girişimler ve mücadeleler yaşansa da, bunun sınırları emperyalistlerin çıkarları ve düzenin temel dengelerinin hassasiyetiyle belirleniyor. Böyle olduğu ölçüde Kuzey Kıbrıs'ta görünürde farklı tutumlar suları bulandırsa da, artan emperyalist baskı karşısında sermaye iktidarının bir bütün olarak başka türlü davranmasına imkan yoktur. Bu yönde sayısız emare bulunmaktadır.

Mevcut tabloda sadece emperyalist baskı değil, bu baskının kurulmasına da önemli ölçüde malzeme yapılan işgal karşıtı halk muhalefeti de sermaye iktidarını zorlayan önemli bir etken durumundadır. Ancak bu muhalefet büyük ölçüde sermaye iktidarının işgalci egemenliğine yöneliyor ise de, soruna yaklaşımı ve çözüm platformuyla kullanıma açık ve yer yer uzlaşmacı bir çizgide bulunuyor.

Muhalefet cephesindeki bu durumun en çarpıcı örneklerinden biri geçen hafta içerisinde yaşandı. Muhalefetteki sosyal-demokrat CTP'nin seçimlerle ilgili usulsüzlükleri bizzat Tayyip'e şikayet ederek, AKP hükümetinden Denktaş yönetimine müdahalede bulunmasını istedi. Bununla birlikte 20. yıl vesilesiyle düzenlenen törenler için Kıbrıs'a giden Tayyip'in göstereceği işaretin çeşitli muhalefet gruplarınca merakla beklenmesi ve işaretin kendileri lehine verilmesi için hükümet nezdinde girişimlerde bulunulması bunun üç örneği oldu.

Kuzey Kıbrıs muhalefetine CTP'ye yakın önemli bir bölümü Kuzey Kıbrıs sorununu Denktaş'ın kati ve uzlaşmaz kişiliği ile özdeşleştirmiş bulunuyor. Bu yaklaşım öylesine büyük bir perde işlevi görebiliyor ki, sermaye iktidarı bir hedef olmaktan çıkarılarak hedefin başı sonu Denktaş'tan ibaret tutulabiliyor. Ayrıca CTP ile birlikte muhalif grupların önemli bir bölümü, Türk sermaye devletinin işgalci egemenliğine karşı olmakla birlikte, çözümü emperyalist AB'de görmekte.

Tüm bunlar, gerek Kıbrıs'ta gerekse ülkemizde işçi ve emekçiler cephesinden büyük bir kafa karışıklığına yol açmaktadır. Bu kafa karışıklığını gidermek, Kıbrıs'ta çözüm olarak öne sürülen planların arkasındaki sınıfsal çıkar ve beklentiler ile, Kıbrıslı işçiler ve emekçiler için gerçek bir çözümün ne olduğu konusunda

aydınlatmak gereklidir. Bunu ise, öncelikle Kıbrıs tarihi üzerinden, ikinci olaraksa günümüzde emperyalist-kapitalist düzenin güç dengeleri ve bölgemize ilişkin oluşturdukları stratejik planlamalarındaki yerini ortaya koyarak yapmak gerekir.

Kıbrıs'ın tarihi emperyalist müdahale ve provokasyonlar tarihidir!

Kıbrıs'ın tarihi bugüne kadar hep sömürgecilik ve emperyalist müdahalelerle belirlenmiştir. Ada 1571'de Osmanlılar'ın eline geçmiş, 1878 Berlin Anlaşması ile Rusya'ya kaptırılan toprakların geri alınması için yapılacak yardım karşılığı İngiltere'ye kiralanmıştır. Daha sonra İngiltere Osmanlılar'ın birinci emperyalist paylaşım savaşı sırasında karşı cepheye yer alması üzerine Kıbrıs'ı ilhak ettiğini ilan etmiştir. Bu durum 1925 yılında imzalanan Lozan Anlaşması ile de tescil edilmiştir.

Ancak İngiliz egemenliği, 1931'de Rum halkının ayaklanma düzeyine ulaşan sömürge karşıtı hareketi tarafından tehdit edilmekteydi. Bu dönemde ada nüfusunun ağırlıklı bölümünü Rumlar oluşturmuyordu. Türkler ise küçük bir azınlık durumundaydı. İngiliz emperyalizmi, sömürge karşıtı hareketi kırmak amacıyla klasik "böl-yönet" taktikine başvurarak Türkleri ayaklanmanın bastırılmasında kullandı. Türkler daha örgütlü biçimde Rum direnişini bastırmak için silahlı eylemlere yönlendirildiler. Buna paralel olarak milliyetçi temelde örgütlenen Rum örgütleri de eylemlerini yoğunlaştırdılar. Karşılıklı olarak büyüyen bu çatışma kısa sürede bir etnik savaş görünümü kazandı.

1950'li yıllarda Süveyş gibi Ortadoğu'daki önemli egemenlik alanlarını büyük ölçüde ABD'ye kaptıran İngiltere için Kıbrıs'taki varlığını korumak büyük bir önem taşıyordu. Ancak bu egemenliğin eski biçimiyle sürdürülmesi artık mümkün görünmüyordu. Bu nedenle adada mevcut çatışma durumunu da bir süreliğine askıya alacak biçimde Kıbrıs Cumhuriyeti kuruldu. Kıbrıs Cumhuriyeti'nin kuruluşu ile İngiltere'nin sömürgeci yönetimi ortadan kalkmış, ancak adadaki üsleri ve askeri varlığı korunmuştur. Adanın geleceği emperyalistler tarafından belirlenmeye devam etmiştir.

Kıbrıs Cumhuriyeti'nin Makarios yönetiminde Sovyetler Birliği'ni yakın ve Bağılantısızlar Hareketi içerisinde yer alması yeni emperyalist müdahaleleri gündeme getirdi. Bu dönemde Rum ve Türk milliyetçi çeteleri karşılıklı olarak harekete geçirildi, sonrasında Samson tarafından faşist bir darbe ile Makarios devrildi. Bu darbeyi ve Türklere yönelik katliamlar gerçekleştirildiğini bahane eden Türkiye adaya askeri müdahalede bulundu ve adanın Kuzeyi işgal edildi. Bu işgal ABD ve İngiltere'nin çıkarları ile uyuşsa da işgalin sürdürülmesi Türk sermaye devletinin bu emperyalistleri karşısına almasına neden oldu. Kıbrıs'taki süreç, adanın ikiye bölünmüşlüğü temelinde gelişerek bugüne vardı.

Görülmektedir ki, Kıbrıs üzerinde emperyalist müdahaleler hiç eksik olmamış, halkların kendi kaderini belirleme çabası emperyalistler ve bölgesel gerici devletler tarafından bastırılmıştır. Bugün de Kıbrıs'ın birleştirilmesi eksenindeki girişimlerin arkasında emperyalist amaçlar bulunmaktadır.

Annan Planı çözüm olabilir mi!

Bugün Kıbrıs sorununun çözümü için BM tarafından gündeme getirilen, ABD ile AB'nin destekledikleri, taraflara baskı yaptıkları Annan Planı Kıbrıs muhalefe-

tinin önemli bir bölümü tarafından desteklenmektedir. Oysa bu plan ile ilk olarak ada üzerindeki İngiliz üsleri ve askeri varlığı ile Türkiye, Yunanistan ve İngiltere'ye tanınmış olan garantörlük-müdahale hakkının korunması güvence altına alınmaktadır. Böylece Annan planı Kıbrıs halkının iradesini ve kendi geleceği üzerinde söz söyleme hakkını hiçe saymaktadır. Emperyalist müdahaleyi ve Kıbrıs'ta tuttukları mevzileri sözde ortak bir devlet çatısı altında meşrulaştırmaktan başka bir sonuç yaratmayacaktır. Ayrıca Annan Planı, "parça devlet"lerden oluşacak bir ortak devlet oluşumunu öngördüğünden, mevcut bölünmüşlüğü korumakta ve güçlendirmektedir.

Annan Planı emperyalist bir çözüm planıdır. Emperyalist çıkarları esas almakta, halkın talep ve istemlerini karşılamamaktadır. ABD ve AB emperyalistleri (somutta İngiliz emperyalizmi) Kıbrıs'ı Ortadoğu'ya yönelik bir saldırı ve savaş üssü olarak düşünmektedirler. Bununla birlikte Kıbrıs'taki bölünmüşlük ve Kuzey üzerindeki işgalci egemenlik nedeniyle Kıbrıs bir bütün olarak emperyalist-kapitalist sisteme ileri düzeyde entegre edilememektedir. Kuzey Kıbrıs'ın ortak devlet altına alınmasıyla birlikte adanın kuzeyi de emperyalist tekellerin sınırsız yağma alanı haline getirilecektir.

Annan planı temelindeki bir çözüm yeni bir Rum-Türk çatışmasının tohumlarını da beraberinde ekecektir. Çünkü, Kuzey'in Rum burjuvazisinin hareket alanı haline getirilmesi, öncelikle Kuzeydeki işçilerin ucuz işgücü olarak kullanımı, Rum işçileri ve emekçilerinin sosyal-ekonomik durumunda ciddi bozulmalar yaratacaktır. Sadece bu bile Rum ve Türk halkları arasında ciddi milliyetçi gerilimin doğmasına zemin oluşturabilecektir. Bu ise, emperyalistler ile Yunan ve Türk sermaye devletleri tarafından yeni bir çatışma için gerektiğinde kullanılacak bir imkan demektir. Dolayısıyla adaya emperyalist çözüm temelinde getirilmiş bir barış geçici olmaya mahkumdur.

Annan Planı'nın Kuzey Kıbrıs cephesinden gördüğü destek büyük ölçüde ekonomik nedenlere dayanmaktadır. İşçi ve emekçiler cephesinden bu, iş bulma ve insanca yaşamın AB üyeliğiyle geleceği beklentisine dayalıdır. Güney Kıbrıs'ın ekonomik gelişme düzeyi ve halkın yaşam standartı ayrıca somut bir örnek durumundadır.

Kıbrıs işçi ve emekçilerinin çözümü birleşik mücadelededir!

Ancak Annan Planı'yla Kuzey Kıbrıs'ın işçi ve emekçilerinin üzerindeki sömürü daha da artacaktır. Rum burjuvazisi tarafından ucuz işgücü olarak kullanılması vb. nedenlerle Kuzey Kıbrıs'ın emekçilerinin yaşamında herhangi bir değişiklik olmayacaktır. İki Almanya'nın birleşmesi bu bakımdan yeterince açıklayıcı bir örnektir.

Kıbrıs işçi sınıfı ve emekçilerinin kurtuluşu, emperyalistler ile Yunan ve Türk egemenlerinin halklar arasında yarattıkları düşmanlığa son vererek birleşik bir mücadelenin yükseltilmesine bağlıdır. Bunun için çıkarların ortak olduğu bilinçle hareket etmek zorunludur. Böylesi bir bilincin en olanaklı ve sağlam zemini Kıbrıs'ın her iki milliyetten işçilerinin tek örgüt çatısı altında örgütlenmeleridir. Bu, ortak çıkarlar temelinde emperyalistleri, bölgesel gerici devletleri ve adadaki dayanaklarını temizleyecek örgütlü savaşımın yolu açılabilir. Ancak böyle bir savaşımın sonucunda emperyalistler ve işbirlikçiler adadan kovularak birleşik ve özgür bir Kıbrıs yaratılabilir."

Devamı 7. sayfada

Gancelli

Evren MANER

1 MAYIS' TA ÇÖZÜM YİNE YOK..

Sonunda bu güne kadar sağ salım gelebildik.

Dönüp de arkaya baktığımızda, uzun bir maratonun ayak izlerini görmemek hiç de zor olmasa gerek.

Seçimlerin gerek Ankara tarafından yorumlanması ve son kararın yine Ankara tarafından verilmesi, Kıbrıs'ın geleceği açısından, şimdiye kadar sürdürülen mücadelenin kaale alınması bakımından ne kadar büyük bir öneme sahip olduğu ortadadır.

Son söz yine bizde değil...

Açıkçası bütün mesele bu...

Mücadele bundan sonra başlıyor.

Şimdiye kadar geline nokta bize tecrübe olacak mı? Olmayacak mı?

Bütün barış güçlerinin birleşmemesinden ders çıkarmalı mıyız?

Yoksa geriye yaslanıp Ankara mı desteklenmeli? Ankara'yı mı izlemeliyiz?!

Bu Memleket Bizim Platformu kurulduğunda hedef ne idi?

Şu anda nerelerdeyiz?!

Ne yapılmalıydı?

Ankara'yı her koşulda suçlayan entelektüel havalardan uzaklaşıp bakıldığında; halkın örgütlü birliği şimdi nerelere geldi?

Meydanlardaki halk hareketi nasıl gelişti?

Sanırım Aralık seçimleri son hedef olarak konulmuş ve bundan da ümit beklenmişti.

Yine hayal kırıklığı ve yılgınlık aldı başını gidiyor belli ki...

Toplum; Denktaş'ın çözümü imzalayacağını bekleyen hayalperestler gibi, şimdi de hayaller yanı başımızda, bir yığın huda misali çöpe atılmayı ve bir yenisini bekliyor.

Bu sefere hayallerle değil gerçeklerle uğraşılmalı.

Yükseklerden, yamaçlardan aşağı inmeyi öğrenmeli barış yanlısı liderler.

Halkın birliği sağlanmalı. Mücadele belli ki şimdi kızışıyor.

Açık olalım..

1 Mayıs'ta çözüm yok.

Kuzey'de çözüm yanlısı bir cephenin kurulması çok zaman alacaktır.

1 Mayıs artık arkada kaldı.

Bu defter de burada kapandı.

Hedef; Aralık AB zirvesine kadar, seçim sonuçlarını bir kenara koyup, kolları halk hareketi için sıvamanın zamanı geldi.

Ya halkın birliği kurulacak, Ya da parçalanmaları bölünmeleri başlayacak...

Parka

Ziya Çelik

GELECEK BİZİM ELİMİZDE

Ve sonunda seçimler bitti.
Koşuşturma hafifledi.
Ne oldu seçimler bitince?
Sonuç neydi?
Barış yanlısı partiler ile statükocu-
lar milletvekilliklerini yirmibeşer pay-
laştılar.

Peki gerçek mi bu sonuç?
Son dakikada dağıtılan binlerce
vatandaşlıklar, istihdamlar,
Uçak uçak getirilen adamlar,
Askerin köy köy gezip halka
tehditler savurması, cami
minarelerinde asker tarafından yap-
tırılan anonslar

Ve gizli kapılar ardında dönen bir
o kadar dolap gözönünde bulun-
durulduğunda, sonucun alanların
iradesini net olarak yansıtmadığı
görülüyor.

Maç, 25-25 berabere sonuçlandı.
Ama halkımız kesinlikle yılınlığa,
umutsuzluğa düşmemelidir.
"Uğraştık, denedik, gene olmadı"
mantığı beyinlerde kesinlikle yer
etmemelidir.

Seçim sonrasında hükümeti kura-
cak gerekli çoğunluğun sağlanama-
ması,

Elle tutulur, net bir sonucun
görülmemesi,

"Belirsizliğin" hüküm sürmesi
halkımızı asla yılınlığa sevket-

memelidir.

Neden mi?

Seçim gündeme geldiğinden bu
yana başlıca söylemimiz neydi?

"Bu bir seçim değil, referandum-
dur"

"Geçen Aralık'ta elimizden alınan
referandum hakkımız bu kez söke
söke geri alacağız"

Bu değil miydi söylem?

Peki halkın egemenlerin onca
karagözlüğüne rağmen çözüm yan-
lısı partilere verdiği oy oranı nedir?
%51.6

Yani, bu seçimlere müdahale
edenler, halkın referanduma yönelik
iradesini ancak % 51.6'ya kadar
indirebildiler.

İstatistiksel olarak daha ötesine
gidemediler.

Halk kararlı ve ayaktaydı çünkü.

Sonuç olarak bu bir referandum-
du ve bunu biz kazandık.

Önemli olan nokta budur!

Bunu ispatladık!

Halkın yumruğunu, devamlı
emperyalizmin ve işbirlikçilerinin at
koşturduğu masaya vurmaya
başardık.

Bunu gözden kaçırmamak lazım.

Bu uzun süreçten halkın çok
büyük kazançları oldu.

En önemlisi, kendisini ilgilendiren

konularda iradesi doğrultusunda
hareket etmeyi öğrendik, başardık.

Kıbrıslı Türkler, üzerindeki ölü
toprağını 2000'lerden bu yana gel-
erek, eskiye nazaran çok büyük
oranda silkeleyip attı.

İkinci önemli nokta ise, halk, bir
reformasyon için bile birlikte
mücadelenin önemini kavradı.

Bu, bizim Anti-Emperyalist
Birleşik Cephe siyasetimiz için de
olumlu, ileri bir adım oldu.

Peki şimdi ne olacak?

Daha önce Denktaş-Kleridis,
D e n k t a ş - P a p a d o p u l o s
görüşmelerinde olduğu gibi,

Bu sefer de meclis kilittendi.

Bir belirsizlik hüküm sürüyor bu
adada...

Her zaman söyledik;

Annan Planı'nı elde ettiğimiz
zaman da belirsizlik farklı bir boyutta
sürecek, sorun devam edecek,
çözümeyecek.

Çünkü emperyalizm, kendi yarat-
tığı ulusal sorunu çözmede her
zaman iflas etmiştir.

Çözümleri de yeni sorun üretmek
olmuştur.

Annan Planı için mücadelede
neden bulunduğumuzu, koşullarını
daha önceki sayılarımızda defalarca
tekrarladık.

Tekrardan yazmaya gerek yok.

Ama gerçek kurtuluş yolunu
tekrarlamakta fayda var;

Bu ada, ne zaman gerçekten
özgür ve mutlu olur bilir misiniz?

Bu adada kardeş halkların tekrar-
dan birbirine kırıdırılma tehlikesi ne
zaman ortadan kalkar bilir misiniz?

Bu adada işçilerin ezilmesi,
sömürülmesi, aydınların, devrimci-
lerin öldürülmeleri, matbaaların
bombalanması, komplolar düzen-
lenmesi ne zaman biter bilir misiniz?

Bu adada üç beş zenginin çıkarı
uğruna iş bulamayıp, baskılara
dayanamayıp süren göçler ne
zaman sona erer bilir misiniz?

Ancak ve ancak, bu ada üzerinde
hakimiyet süren emperyalistlerin ve
onların işbirlikçilerinin alaşağı
edildiği, bu adadan atıldığı zaman!!!

Ancak ve ancak, bizi ilgilendiren
konularda başkalarının, başka
ülkelerin karar veremedikleri, ahkam
kesemedikleri zaman!!!

Ancak ve ancak Anti-Emperyalist
Birleşik Cephe Hükümetini kurduğ-
muz, adamızı anti-emperyalist ve
sosyalist bir yer yaptığımız zaman!!!

Bunun başka çıkar yolu yok!

Herşey Anti-Emperyalist Birleşik
Cephe Hükümeti için!!!

Kızıl Bayrak Gazetesine Yanıt

Baştarafı 6. sayfada

KSP'nin Cevabı:

14 ARALIK 2003 SEÇİMLERİ

Önümüzdeki seçimler, ne şekilde
sonuçlanırsa sonuçlansın, Kıbrıs'ın
dünya emperyalist sisteminden koparıl-
masını hedeflememektedir. Partimizin
bu seçimlerdeki hedefi ikirciklidir.

Bunlardan birincisi, emperyalist
dünya düzeni içerisinde Kıbrıs'ın
yaşamında bir reformasyonun elde
edilmesi, yani genelde Kıbrıs'taki
ateşkes durumuna son vererek bir bur-
juva barış ortamının elde edilmesi,
adanın emperyalist şartlarda yeniden
birleştirilmesi, özelde ise Kıbrıs'ın
kuzeyinde kurulmuş olan TC iktidarının
aşırı gerici yapılanmasına bir son ver-
mek, bununla bağıntılı olarak
Türkiye'deki bu yapılanmanın uzantısı
aşırı gerici kesimin yıpratılmasına katkı
koymaktır.

Bunlardan ikincisi, emperyalizmin
kendi düzeni şartlarında dahi uluslar
arasında barışçıl ilişkileri kurmaktaki
yeteneksizliğini, barış arzulandığı oran-
da Kıbrıs'ta emperyalizmin zincirinin
kırılmasının gerekliliği ve de kaçınılma-
zlığını halkımıza ve onların sosyal-
demokrat siyasi önderliğine son bir kez
daha ve pratik içinde ispatlamak, bu
süreç içinde barış taraftarı halkımızın
birlikte örgütlenişini geliştirmek ve
güçlendirmek, partimizin anti-emperyal-
ist birleşik cephe hükümeti siyasetinin
alternatif olmayan bir siyaset olduğunu,
hepimiz tarafından acil hedef olarak ele
alınması gereken, birliğin temeli olarak
ele alınması gereken bir siyaset
olduğunu propaganda ve ajitasyon
yanında pratik tecrübe ile kalkımız ve
barış sever siyasi önderliğine kanıtla-
maktır.

Bu amaçla partimiz müttefiklerimizle
birlikte Barış ve Demokrasi Hareketi'ni

oluşturmuş ve onun bu seçimlerden
zaferle çıkıp burjuva-emperyalist barışı
elde etmek, Kuzey Kıbrıs'taki aşırı gerici
burjuva yönetimi devirmek, ve böylece
Türkiye işçi sınıfı ve tüm yoldaşlarımızın
çalışma imkanlarına katkı koymak, tüm
bu çabalara rağmen seçimlerde zafer-
imiz hilelerle engellenirse, halkımız
saflarında anti-emperyalist mücadele
için daha iyi bir zemin oluşturmak için iş
başı yapmıştır.

Şu anda Türkiye'de demokratik bir
gelişimin önünü açmak için, Türkiye'nin
tüm devrimci unsurlarını 14 Aralık
seçimlerinde BDH'nın, ve diğer barış
taraftarı partilerin zaferini garantilemek
için iş başı yapmaya, bu zafer hilelerle
engellenirse partimizin anti-emperyalist
birleşik cephe hükümeti siyaseti
çerçevesindeki çalışmalarının hız-
landırılarak sürdürülmesine katkı koy-
maya hazırlanmaya çağırıyoruz.

Bu amaçla Türkiye'deki tüm parti ve
gruplar acil olarak aşağıdaki karar
tasarısını partilerinin, gruplarının, yayın
organlarının Kıbrıs siyasetinin temeli
olarak kabullenmeli ve onun ışığında
yürütülen çalışmalarını destekleme-
lidir.

Mücadele emperyalizm yerle bir edil-
inceye kadar sürecektir!

Önerdiğimiz karar tasarısı aşağıdadır.

**KIBRIS KONUSUNDA AŞAĞIDAKİ
KARARI**

**PARTİZİN/ÖRGÜTÜNÜZÜN DE
KARAR OLARAK BENİMSEMESİNİ
ÖNERİYORUZ.**

KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ

"Giriş.

1. 1950'lerde İngiliz emperyalistleri
EOKA'nın Kıbrıslı Rum üyelerini kurşun-
luyor ve asıyordu. EOKA, Kıbrıs'ı
ABD'nin bir yarı-sömürgesi olan
Monarşist-emperyalist Yunanistan'la bir-
leştirmek isteyen anti-komünist gerici bir
örgüt olduğundan değil. İngiliz

emperyalistleri onları Kıbrıs'taki
hakimiyetlerini tehdit ettiği için öldürü-
yorlardı.

İngiliz emperyalistleri sadece EOKA
üyelerini öldürmekle kalmadı. Kıbrıslı
Rumları ve Türkleri birbirlerine düşman
etmek için pek çok provakasyonlar da
düzenledi. Kıbrıslı Rum köylülerin,
Kıbrıslı Türk köylüler tarafından ilk kit-
sel katliamının düzenleyicisi bunlardır.
Bugün bile, "üslerini" koruyabilmek için
Rumlarla Türkler arasındaki bu düşman-
lığa dayanmaktadır ve bu düşmanlığı
artırmak ve korumak için her hali yem-
eye hazırdırlar.

2. Yunan emperyalistleri EOKA'yı
"Kıbrısta'ki Rum kardeşlerini" İngiliz
baskısından kurtarmak için
örgütlediler. Nede olsa onlar kendileri
Yunanistan'ı ABD'ye dolar karşılığı sat-
mış ve Yunanistan'ı Amerikan üssüne
dönüştürmüş milli hainlerdiler.

15 Temmuz 1974, onların ve Kıbrıslı
Rum işbirlikçilerinin Rum milli hainleri
olduklarının canlı bir ispatıdır. Elele
vererek darbeyi düzenlediler. Binlerce
Kıbrıslı Rum demokrati, yurtseveri ve
komünisti öldürdüler. Türk emperyalist-
lerinin adayı işgalinin zeminini hazırlama
pahasına bunu yaptılar ve bu işgal
sırasında da binlerce Kıbrıslı Türk
köylüsünü, çocuk çocuk demeden katlet-
tiler.

Bu milli hainlerin ardında duran güç
ABD emperyalistleriydi.

Türk emperyalistleri TMT'yi
"Kıbrısta'ki Türk kardeşlerini" İngiliz ve
Rum baskısından kurtarmak için
örgütlediler. Nede olsa onlar kendileri
Türkiyeyi ABD'ye dolar karşılığı satmış
ve Türkiye'yi Amerikan üssüne
dönüştürmüş milli hainlerdiler.

20 Temmuz ve 14 Ağustos 1974,
onların ve Kıbrıslı Türk işbirlikçilerinin
Türk milli hainleri olduklarının canlı bir
ispatıdır. Elele vererek Kıbrıs'ı işgal ettiler.
Binlerce Kıbrıslı Rum'u çocuk çocuk
demeden katlettiler. Onbinlerce Kıbrıslı

Rum ve Türk'ü göçe zorlayıp ülkemizi
etnik temelde ikiye böldüler. Bu Türk
emperyalistlerinin ardında, tüm bu
gelişmelerde Kıbrıs'taki üslerini koruma
imkanını gören ve gelişmeleri zevkle
seyreden İngiliz emperyalistlerini
görürüz.

3. İngiliz, Türk ve Yunan emperyalist-
leri ve onların Kıbrıslı işbirlikçileri daha
Kıbrıs'ı yönetmekte. Tüm bunlar milli
düşmanlıkları körüklüyor ve yeni bir
1974, yeni katliamlar ve savaş hazırlığı
yapıyorlar.

Dolayısıyla;

Bu toplantı şunları kararlaştırır:

1. Kıbrıs'ın bağımsızlığını sağlamak
için: Britanya, Türkiye ve Yunanistan'ın
1959 Zürih ve 1960 Londra antlaş-
malarına dayanarak Kıbrıs'ta sahip
oldukları tüm haklar ve B.M.'in bu hak-
ları tanıyan tüm kararlarının geçersizliği
ilan edilmelidir.

1-A. Kraliçenin Emek Partisi
Hükümeti o sözde kendilerine ait olan
tüm üsleri Kıbrıs halkına iade etmeli ve
bu üslerdeki silah ve askerleri hiçbir iti-
razda bulunmadan ve derhal geri çek-
melidir.

2. "Kıbrıs Problemi"ni çözmek için:
Britanya, Türkiye, Yunanistan ve
Kıbrıs'ın tüm demokratik ve devrimci
güçleri Kıbrıs'ta bir Anti-Emperyalist
Birleşik Cephe Hükümetini iktidara
getirmek için birleştirilmelidir.

3. Mevcut savaş tehdidinin gerçek bir
savaşa dönüşmesini önlemek için:
Derhal, tüm emperyalist güçlerin ve
onların Kıbrıslı işbirlikçilerinin savaş
hazırlıklarını ve tüm provakasyonlarını
teşhir eden bir kampanya başlatıl-
malıdır.

Emperyalizme, emperyalist burju-
vaziye ve onların yerli uşaklarına karşı
olan herkesi birleştirelim.

**HERŞEY KIBRIS'TA BİRLEŞİK
CEPHE HÜKÜMETİ İÇİN!**

Sosyalist Gözlem

Özdemir Göçer

Aşağıdaki yazıyı 25 ekim tarihinde yazmıştım. Ancak yoldaşların seçimlerde yürütülen güçbirliği ve bilhassa TC'li seçmenler açısından istismara açık olabileceği endişelerini saygıyla karşılayarak yayınlamadım. Ancak düşüncelerimi sizlerle paylaşmak için 25 ekim tarihli yazımı seçim sonrası değerlendirmelerimle birlikte köşeme alıyorum.

REFERANDUM MÜCADELEMİZ VE ALTERNATİFLER

14 aralık seçimleri yaklaşırken siyasi nabız yeniden yükselmeye başladı. Halkımızın heyecanı ve coşkusu büyük BMBP mitinglerinde olduğu gibi artıyor.

Ama seçimden başarı ile çıkmak için sadece coşku ve heyecan yetmez. Bunlar şart. Ancak akıllı davranmamız, yolumuzu doğru çizmemiz ve göstergeleri doğru okumamız da gerekir.

Geçtiğimiz hafta KKTC İçişleri Bakanı bir önceki seçimlerden bu yana 7500 yeni vatandaşlık verildiğini açıkladı. Yüksek seçim kurulu da bu doğrultuda açıklamalar yaptı. Hatta yüksek seçim kurulu başkanı Taner Erginel, "Yüksek Seçim Kurulu'nun hedefi, KKTC seçimlerinin örnek seçimler olmasıdır. Son günlerde yapılan vatandaşlıklar, bu hedefimizle bağdaşmayan bir görüntü ortaya çıkarmıştır" dedi.

Bu da gösteriyor ki uygulamalar rejimin kendi kadrolarını bile rahatsız etmektedir. Çünkü bu uygulamalar, zaten kendi varlığı da uluslararası hukuğa dayanmayan KKTC'nin yasaları açısından bile usulsüzdür.

Bu durumda Kıbrıs Cumhuriyeti yöneticilerinin KKTC seçimlerine uluslararası gözlemci gelmesine karşı, uluslararası hukuk açısından yaptığı itirazı anlayışla karşılamalıyız. Çünkü gözlemci gelmesi ülkemizdeki uluslararası hukuk dışı rejimi uluslararası hukuk çerçevesine koyar.

Türkiye Cumhuriyeti'nin 1960 garantisi anlaşmaları çerçevesinde 1974 yılında yaptığı müdahale bozulan cunhuriyet rejimini yeniden tesis etmek yerine ülkeyi 2'ye bölmüş, onbinlerce Kıbrıs'lı Türk ve Rum'u evlerinden ve toprağından ederek, adanın kuzeyinin işgaline dönmüştür. Bunlara ek olarak Türkiye'nin adanın kuzeyine taşıdığı nüfusla bölgeyi sömürgeleştirmesi, garanti anlaşmalarında da olmayan, hem uluslararası hukuka ve hem de insan haklarına aykırı bir durumdur.

Kuşkusuz yaklaşık 30 yıldır Kuzey Kıbrıs'ta yaşayan ve bu topraklarda doğup büyüyen TC uyruklu insanların da mağduriyetleri ve onlarla ilgili insan hakları sorunları ortaya çıkmıştır. Ama bu durum onların ada üzerindeki varlığını şu an için meşru kılmıyor. Bu nedenle herhangi bir barış olmadan Kıbrıs'ta yaşayan ulusal toplulukların kendi kaderlerini belirleyecekleri hiçbir oylamada yer almamaları gerekir.

Bu insanların hakları ancak barışa ve meşru bir yönetime kavuşmuş yeni bir Kıbrıs'ta kendilerine bu ülkenin meşru vatandaşlığının bu ülke makamları tarafından verilmesi ile korunacaktır.

Şu anda onları KKTC vatandaşı yapan Ankara'dır. Ve Ankara'nın işine gelmediği anda bu insanları aileleri ile birlikte yarım saat içinde, mahkemesiz, sorgusuz sualsiz kapı dışı edebileceğine

de geçmişte çok tanık olduk.

Böyle bir baskı altında yaşayan bu insanların KKTC seçimlerinde özgürce oy kullanamayacakları da çok açıktır.

İşte önümüzdeki KKTC seçimleri de, daha öncekiler gibi, ifade ve irade özgürlüğüne sahip olmayan bu insanların katılımı ile gerçekleşecektir. Üstelik nüfuslarına, çoğu Kıbrıs'ta yaşamayan, en az 7500 kişilik yeni bir ilave ile.

Bu şartlarda KKTC seçimlerinin uluslararası hukuka ters olduğunu, daha yolun başındayken bizler, kesinlikle teslim etmeliyiz.

Peki o halde bu seçime niye katılıyoruz?

Çünkü bize göre bu bir seçim değil, referandumdur. Mart 2003'te bizden esirgenen referandumu şimdi Ankara-Denktaş rejimine kendi elleri ile yaptır-mamız için bir fırsattır.

Ama unutmayalım ki, bu referandum dahi, seçmenlerinin yarısından fazlasının gerçekte Kıbrıs'ın geleceğine ilişkin söz hakkı olmayan, irade ve vicdanları Ankara'nın baskısı altında olan insanların da katılacağı bir referandumdur. Bu şekilde bu referandum dahi meşru olmaktan uzaktır.

Referanduma katılmamızın tek nedeni, baskı altında yaşayan Türkiye kökenli emekçilerin de bu baskılara karşı barış ve demokrasiden yana tavır alarak üzerlerindeki boyunduruğu kırma isteğine duyduğumuz inançtır.

Çünkü biliyoruz ki biz emekçiler arasında hiçbir uzlaşmaz çelişki yoktur. Emekçiler kardeşler. Türkiye'li ve Kıbrıs'lı tüm emekçilerin ortak düşmanı Ankara- Denktaş rejimidir. Birlikte bu boyunduruğu kırabiliriz.

Buna rağmen rejimin kolay kolay teslim olacağını düşünmek safdillik olur. Nitekim yeni vatandaşlıklar dağıtılması, rejimin, Uzun yıllardan beri sahte vaatlerine karşı tavır alması muhtemel Türkiye'li emekçilerden kaybedeceği desteğin yerine yeni şakşakçı takviyesi yapmak olduğu açıktır.

Bu durum karşısında halkın örgütlü mücadelesini yükseltmenin bir aracı olarak referandumu örgütlerken alternatif mücadele yöntemlerini de gözardı etmemeliyiz.

YBH'nin Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne yaptığı başvuru bu anlamda önemlidir ve referandum kavgamızın alternatiflerinden biridir. Bir diğer alternatifimiz de seçimleri boykot ederek hayatın her alanında direniş ve

sivil itaatsizlikle mücadelemizi sürdürmektir.

Barış ve demokrasi mücadelemiz rejimin oyunlarına rağmen ve bu oyunları, sahtekarlıkları açığa çıkararak sürecektir. Zafere kadar...

Seçimler artık geride kaldı. Seçimlerde zafer kazanıp kazanmadığımızı sorgulamak yerine bu seçimlerin somut sonuçlarını tesbit etmek ve bunları tahlil ederek bunlardan dersler çıkarmamız bence yapılacak en doğru iştir.

1. Seçimlere muhalefet iki ayrı blok olarak katıldı. Bir blok seçimleri referandum olarak ele aldı.(BDH)

Diğer blok ise iddialı bir şekilde milletvekilliği çoğunluğunu elde etmeye ve KKTC hükümetini kurmaya talip oldu.(CTP-Birleşik Güçler)

Seçim sonuçları, olayı referanduma indirgeyen kanadın haklı olduğunu tartışılmaz bir netlikle ortaya çıkardı.

Referandumu, tüm baskılar, sahtekarlıklar, TC'nin asker sivil bürokrasisinin komploları, dönen paralar ve ithal oylara rağmen barış yanlıları kazanmıştır. Bu aslında küçük Kıbrıs Türk toplumu için çok önemli bir başarıdır ve küçümsenmemelidir. Bu nedenle enseyi karartmayalım.

Öte yandan seçimi seçim olarak gören CTP nicel olarak seçimden büyüyen çıkmasına rağmen nitel olarak güçlenememiştir. Meclisteki 19 milletvekiline rağmen elinde ne hükümet olacak, ne de Denktaş'ı görüşmecilikten alacak kudret yoktur.

Türkiye'li emekçiler ne yazık ki umutlarımızı boşa çıkartarak, üzerlerinde bunalıcı baskıya karşı direnmemiş, TC'nin asker sivil bürokrasisinin öngördüğü doğrultuda hareket etmişlerdir. Özgür iradeleri ile oy kullanamayacakları iyice açığa çıktığından, mevcut statüko koşullarında kendilerine güvenilir müttelikler olarak bakamayacağımızı bilmeliyiz.

2. Seçimlerin sonucu tüm dünyaya Kıbrıs Türkleri'nin barıştan yana olduğu mesajını güçlü bir şekilde iletti. Üstelik TC kökenlilerin ağırlıkta olduğu bölgelerde oy dağılımının 180 derece zıt olması Ankara'nın müdahalesini açık bir şekilde teşhir etmiştir. Dünya gonnara yemiyor!

3. Seçim sonuçları göstermiştir ki Kıbrıs Türk halkının statüko koşullarında hiçbir zaman gerçek iradesini sandığa yansıtması mümkün değildir. İşgal altında sandıktan zafer çıkamaz. Statüko geri düştüğü oyları sürekli ithal

ederek açığını kapatmasını bilecektir.

Şu anda yapılması gereken;

1. Ankara'nın Annan planı çerçevesinde barış anlaşmalarını imzalamaya hazır olduğunu bildirmesi halinde koalisyon hükümetini ciddiye almak.

2. Aksi taktirde meclisi boykot ederek tüm muhalif milletvekilleri meclisten çekilmeli, dünyaya demokrasi diye teşhir ettikleri bu anti-demokratik rejimin gerçek yüzünün dünya kamuoyu önünde iyice açığa çıkması sağlanmalı.

3. Erken seçime gitmeleri halinde de, bu seçimlerin nasıl yürütüldüğü konusunda artık en ufak bir tereddütümüz kalmadığına göre, bu seçimleri boykot etmeliyiz. Ankara isterse 60 bin seçmen daha göndersin, tek kale oynasın, 50 milletvekili ile milli hükümetini kursun. Barışsever Kıbrıs Türkleri için bir sonraki seçim ancak barış anlaşmasını imzalamış, Ankara militarizminin baskısından uzaklaşmış bir Kıbrıs'ta yer alacaktır.

Bırakalım Ankara kendi çalsın kendi oynasın! Bu andan itibaren pasif direnişe geçmeliyiz. Ankara kendi kararını kendisi versin. AB istiyorsa başının çaresine baksın. Yok istemiyorsa, Asya liginde yer alabilir.

Kıbrıs Türk halkı olarak KKTC'nin göstermelik seçimlerine şu veya bu nedenle yeterince alet olduk. Üstelik referanduma döndürdüğümüz son seçimde referandumu da kazanarak tüm Dünya'ya ne istediğimizi ilan ettik. Bundan sonra bizim ithal oylarla sabote edilmiş, irademizi yansıtmayan bu seçimlerle bir işimiz olmamalı.

4. Son olarak bu seçimler göstermiştir ki her türlü mücadelemizde başarı sağlayabilmek için güçlerimizi birleştirmemiz zorunludur. Talat ve Ferdi'nin ayrı ayrı seçimlere katılması halinde daha başarılı olunacağına ilişkin matematiksel çözümler ve dahiyane buluşları da ne yazık ki fos çıkmıştır. Seçimden %13'le çıkan BDH'nin son meydan mitingi, %35 ile çıkan CTP'nin meydan mitingi kadar kalabalıktı.

Bu da halkımızın partisine ve rengine bakmadan tüm muhalif güçleri desteklediğini gösterir. BDH mitinglerindeki kalabalıkların çoğu belli ki CTP'liydi. Halk gerçekten Birlik-Mücadele -Dayanışma istiyor.

Kurtulmak yok tek başına, ya hep beraber, ya hiç birimiz!

KUZEY KIBRIS'TA 14 ARALIK REFERANDUMU-SEÇİMLERİ VE SONUÇLARI

Baştarafı arka sayfada

III- SONUÇ

KSG-KSP milletler arası bir sorun olan Kıbrıs Sorunu'nun emperyalizm şartlarında çözümünün imkansızlığını defalarca tekrarladı. Gerek Kuzey, gerekse Güney'deki Barış ve Çözüm taraftarı yoldaşlarımız her bir görüşme sırasında ha anlaşma oldu, ha anlaşma olacak dediklerinde, biz anlaşmanın olmayacağını, emperyalimin Kıbrıs'ta (ve dünya'da) barış taraftarı olmadığını, milletler arasındaki sorunları çözme değil azdirmek zorunda olduğunu ortaya koyduk. Ve haklı çıktık.

Bizim Barış ve Çözüm taraftarı yoldaşların gerek seçim taraftarı, gerekse boykot taraftarı kesimleri ise sürekli olarak emperyalist çerçevede, burjuvalar arası görüşmeler üzerinden çözüm taleplerinden bir türlü vazgeçemediler. Bu o kadar doğrudurki, YBH son seçimleri ele aldığı değerlendirme yazısında bile "görüşmelerin derhal başlamasını ve anlaşmanın imzalanmasını" talep etmek-

teydi! Boykot ettikleri seçimlerin-referandumun sonuçları göz önüne alındığında, bunun pratik anlamı Denktaş ve Papadopoulos'un görüşüp bir anlaşmayı imzalamasını talep etmektedir, yoldaşlar!

Belli ki bir zamanlar seçmenlerin başbakanlık görevini verdikleri, TC tarafından engellenen, yoldaşlar şimdi seçmen taafından dikkate bile alınmıyorlar!

Seçimlerde BDH saflarındaki KSP'li yoldaşlarımız seçmenlerden oldukça iyi bir destek almışlardır. Ama ve malesef seçilememişlerdir. Liste sonunda olmalarına rağmen TKP, BKP sekreterlerinin vede Akıncı'nın seçilirken bizim yoldaşımızın seçilememesi, onun bölgesinde başka bir TKP'li adayımızın seçilmesi, mütteliklerimizin bizimle olan bağlantısı açısından düşündürücüdür. Ama önemli değildir.

Şu anda önemli olan seçilmiş vekiller arasında hiçbir KSP'linin olmayışıdır. Bu şartlarda ve yukarıda önerdiğimiz taktiklerin uygulanışı BDH ve CTP (vede ÇABP) tarafından onaylanmazsa,

KSP'nin BDH ittifakını tartışmaya açacağı bilinmelidir. Yukarıdaki taktiklerin uygulanışı red edilirse, çeşitli hükümet kombinasyonlarına gidilirse, KSP bu işten sorumlu olamaz. Kendisini ayırır ve halkımıza Annan Planının elde edilmesi için BDH ve CTP'ye (ve CABP'ye) önerdiği taktikleri anlatmak için, bu partilerimizi taktiklerimizi kabuletmeye zorlamak için iş başı yapar.

KSP'nin yapması gereken bir diğer çalışma da yurtsever, barışsever halkımıza sorunlarının çözümü için Kıbrıs'ta emperyalizme son vermenin gerekliliğini anlatmaktır. Onlar bizim BM çatısı altında, emperyalist çözüm planlarının imkansızlığını defalarca tekrarlamamıza rağmen, onlarla birlikte bu sonucu elde etmek için nasıl fedakarca çalıştığımızı gördüler. İşçi yoldaşlarımız ve yurtsever halkımız bizden imkansız istememelidirler. Sorunlarımızı çözmek için örgütlenmek, kararlı bir duruş ortaya koymak, vede son tahlilde emperyalizmi Kıbrıs'tan kovmak zorundayız.

KULİS

Halil Yılmaz

Grevde ikinci perde

Çok güzel bir oyun izlemiştik EKİM Tiyatro Grubu'ndan. Şanlı madencilerin dört aylık büyük Grev'i. Direnişlerini, hayatlarını, işçileri, çocukları çok güzel yansıtmışlardı arkadaşlar bizlere. Ama oyun bittikten sonra aklıma bir soru takılmıştı. Grev'in sonucu ne olmuştu? Hendrix'e karşı kazanılmış mıydı bu şanlı direniş? Hemen oyunculardan birini yakalayıp sormuştum. O da bana "ne yazık ki" diye cevap vermişti. Fakat onlar grevi kaybetmiş olmalarına rağmen bir çok şeyi kazanmışlardı. Birlikte mücadele etmeyi, her zorluğa karşı yılmadan bıkmadan genç, yaşlı, çocuk direnmeyi öğrenmişlerdi. Kaybedilmiş grevin bunların yanında pek fazla önemi yoktu diyordu. Önemli olan mücadele etmek ve bunu yılmadan devam

ettirmek demek istemişti.

Evet grevden yıllar sonra bir grev daha başlamıştı küçük adada. Bu grev halkın statükoya karşı greviydi. Genç, yaşlı, çoluk çocuk demeden başladılar bu greve. Yetmişli artık statükonun yaptıkları. 5 aylık büyük çalışmalarla gelindi bugüne. Sabahın köründe pankartlar açıldı meydanlarda, tek tek köyler gezildi ve anlatıldı niçin yeter dedikleri. Büyük şölenler oldu, büyük mitinglerle geçti son günler. Herkes yorgundu son gün sandıklar açılırken ama gözlerinden okunuyordu sevinçleri. Herkes bekliyordu ne olacak diye. Ve sonuç açıklandı; referandum kazanılmıştı. Halk ne istediğini gösterdi. Sonuçlar açıklanırken biraz hüzün çökmüştü. Özellikle gençlerde hayal kırık-

lığı vardı. Çünkü beklenenden daha az oy almıştı barış güçleri. Tam o sırada bir genç hatta çocuk diyebileceğimiz bir kızcık çıktı; "Bu burda bitmemiştir. Her türlü oyunlarına karşı kazandık biz referandumu. Bu mücadele bitmemiştir, onlar burdan gidene kadarda bitmeyecektir." O an unutulmayacak bir andı benim için. Çünkü artık anlamışlardı gerçeği. Ve ne gerektiğini. Mücadelenin devam edeceğinin bilincindeydiler. Ne olursa olsun, nasıl oyunlar oynanırsa oynansın yılmak yoktu mücadeleden. Nazım'ın dediği gibi kurtulmak yok bir başına. Kendi kendime sordum. Bu gençler mi göç edecek? Güldürmeyin beni...

ÖZGÜR GÜNDEM GAZETESİ'NDEN:

İsveç'in önemli katkıları sunduğu Kıbrıslı Türk ve Rum sanatçıların oluşturduğu Artists&Artists iki toplum arasında barışın yerleşmesi için çeşitli etkinlikler başlatıyor

KÜLTÜR SANAT SERVİSİ - 14
Aralık seçimlerinin ardından Kıbrıs'ta Türk ve Rumlar'ın birlikteliği konusunda önemli işaretler verilirken, her iki taraftan sanatçıların oluşturduğu Artists&Artists adlı sivil toplum örgütü, adadaki sorunun çözümüne katkı sunmak için bir takım etkinlikler gerçekleştirmeye karar verdi. Bunun ilk adımı da 19 Aralık'ta İstanbul'da atıldı.

Türkler ve Rumlar arasında barışın tesisi konusunda sanatçılar da harekete geçti. 1999'da konunun çözümüne yardımcı olmak için bir araya gelen ve geçen yıl Artists&Artists adıyla bir oluşuma giden sanatçılar, Türkiye ve Yunanistan'da olmak üzere iki etkinlik gerçekleştirecek.

Aralarından Türk kesiminden Neşe Yaşın, Fikret Demirağ, Feriha Altıok ve Gürgeç, Rum kesiminden ise George Moleskis, Takis Hadjigeorgiou, Panicos Chrysanthou'nun bulunduğu toplam 23 sanatçı, Türkiye Yunanistan ve Kıbrıs üçgeninde, kendisini tanıtırak Kıbrıslı sanatçıların işbirliğini göstererek, barış projesine katkı koymayı hedefliyor.

Aralık 2003'te İstanbul'da ve Haziran 2004'te Yunanistan'da gerçekleştirilecek etkinliklerde, hem Kıbrıs'ın çok kültürlü sanatı tanıtılacak hem de gelecek işbirlikleri ve etkinlikler için temaslarda bulunulacak. Böylece merkez-çevre ilişkileri bağlamında çevrenin genelde küçümsendiği bilinciyle Kıbrıs'ın kendi özgün kimliğini de öne çıkartılacağı düşünülüyor.

Basın toplantısı ile başlıyor

Türkiye'deki ilk etkinlikler, Beyoğlu'ndaki İsveç Araştırmaları Enstitüsü Oditoryumu'ndaki basın toplantısı ile başlatılacak. Toplantı saat 15.00'da yapılacak.

Toplantının ardından akşam saat 18.00'da İsveç Konsolosluğu'nda resepsiyon verilecek.

Cumartesi günü ise, saat 11.00'da KLYS Başkanı Peter Curman ve İsveç Sanatçılar Sendikası Başkanı Johnny Ewald, birer açıklama yapacaklar. Ardından da Artists&Artists üyeleri, "Bir sanatçı örgütü nasıl kurulur?" tartışmasını yapacak.

Sanatçıların görsel sunumu ise öğleden sonra. Saat 16.40'daki etkinliklerde, grup üyesi 4 Kıbrıslı Türk ve 4 Kıbrıslı Rum ressam, kendi çalışmalarını dijital ortamda tanıtacaklar.

Pazar günün etkinliklerinde ise film, şiir ve müziğe yer verilecek.

Saat 11.00'da Derviş Zaim'in "Çamur", saat 14.00'da ise Panicos Christanthou'nun "Düvarımız" filmleri izleyicilere sunulacak. Saat 17.00'da ise şiir ve müzik dinletisi var.

Artists&Artists'e giden yol

Artists&Artists'in oluşumu dört yıl öncesine uzanıyor. 1999 Temmuz'unun son haftasında İsveç'in Gotland adasında Kıbrıslı şairler Neşe Yaşın ve Niki Marangou'nun girişimi, UNESCO, İsveç Dışişleri Bakanlığı ve

bazı kültürel vakıfların desteğiyle tarihi bir toplantı gerçekleşti. Toplantıya, 17 Kıbrıslı Rum ve 12 Kıbrıslı Türk sanatçı katıldı. 10 günlük programda çeşitli alanlardan sanatçıların yaratıcı atölye çalışmalarına katılıp ürünlerini Gotland'da sergilediler. Şairler bu süre boyunca çevirmenlerle birlikte bir çeviri atölyesinde çeviriler yaptılar. Ressamlar Gotland üniversitesinin resim atölyelerinde birlikte çalıştılar. Müzisyenler bir trio oluşturdular. Tiyatro sanatçıları küçük bir oyun sahnelediler, film yönetmenleri ve fotoğraf sanatçıları ise kendi çekimlerini yaptılar. Bu on gün süresince sanatçılar arasında yakın ilişkiler gelişti. Ne yazık ki ülkeye geri dönüşte tekrar acı gerçekle yüz yüze kaldı. Grup zor koşullarda çalışmalarına ara bölgedeki Pile köyünde sürdürdü. Ressamlar birbirlerini sergilerine davet ettiler. (Bunun için yalnızca bir kez izin alınabildi) Şairler karşılıklı çeviriler ve buluşmalar gerçekleştirdiler. 6 Aralık 2002 tarihinde o zamanın İsveç Kıbrıs özel temsilcisi şimdiki Kıbrıs İsveç Büyükelçisi Ingemar Lindahl'ın yardımıyla ara bölgedeki Ledra Palace otelde buluşan grup, Artists&Artists adlı bir sanatçı sivil toplum örgütü oluşturmaya karar verdi. Bu örgütü Kıbrıs'ın hangi tarafında kayıtlı olacağı sorunundan ötürü grubu İsveç'te kaydetmek için çalışmalar başladı ama daha sonra Kıbrıs sorununun çözümünü beklemek üzere karar alındı.

Kuruluşunun ardından Artists&Artists ilk etkinliğini ara bölgedeki, o günlerin tek buluşma merkezi Pile köyünde gerçekleştirdi. 23 Şubat 2003 tarihinde düzenlenen kültürel günde ressamlar, karşılıklı olarak birbirlerine çalışmalarını tanıttılar. Aynı gün bir müzik ve şiir dinletisi ile film gösterimi gerçekleşti. Grup, Kofi Annan'ın 27-29 Şubat 2003 tarihleri arasında Kıbrıs'a yaptığı ziyareti sırasında Hilton otelde karma bir sergi gerçekleştirdi.

Kofi Annan'ın sergiyi ziyareti, büyük bir medya ilgisi topladı. 29 Eylül 2003'de ise Artists&Artists grubu Melina Mercury salonunda "Şiirin Sesi" başlıklı bir şiir ve klasik müzik dinletisi düzenledi.

Artists & Artists, uluslararası sanatçı örgütleri olan Waves of the Three Seas ile International Network for Cultural Diversity'nin de üyesidir.

Nazlıca

Nazlı Şahin

ABD Kıbrıs'ta baskıyı artırıyor

Seçimlerden sonra ABD yönetimi Kuzey Kıbrıs üzerindeki baskıyı artırmaya başladı.

ABD Dışişleri Bakanlığı Kıbrıs Özel Koordinatörü Thomas Weston, Kıbrıs'taki görüşmelerinde, Kıbrıs sorununun "Türkiye'nin AB sürecini güçlendirecek biçimde" çözülmesini istedi.

Weston Denktaş'la görüşmelerini basına "Çözüm konusunda hemfikir olduk, son derece yapıcı ve samimi bir görüşme yaptık, bazı zamanlarda oldukça hareketli ve renkli geçen bir görüşme oldu. Birbirimizi fazla ikna edemedik ama ortak bir görüş çıktı ortaya, o da, artık Kıbrıs'ta çözüm olması gerektiği. Bu noktaya gelmiş olmamız önemli." diyerek açıkladı.

Seçimlerde birinci parti olarak çıkan CTP-BG ile Weston'un yaptığı görüşmelerin sonunda Talat'ın basına yaptığı açıklama hükümetin yakın bir zamanda oluşturulacağını sinyallerini veriyordu. Talat "Artık öyle bir noktaya geldik ki, Mayıs 2004 hedefi gayet gerçekçi bir hedef olarak ortaya konuyor. Bu Türkiye tarafından da ortaya konuyor. Dolayısıyla Mayıs 2004'e kadar çözüm amaçlı bir hükümet oluşumu bizden ve buna destek elbetteki ABD'den, AB, den olmalı ki bu sorunu hep beraber çözelim."

Kıbrıs baştan beri Kıbrıslılar'a bırakılmadan bu güne taşınmış sorunlar yumağı haline getirilmiştir. Emperyalist güçler ve onların temsilcileri hiç bir zaman işçi ve emekçi güçlerin talepleri doğrultusunda hareket etmemişler, etmeyeceklerdir de, bu onların diyalektiğine ters düşer. Onlar her zaman halkın bir kargaşa ve kaos ortamında yaşamasını isterler ki, kendi istedikleri kişileri hükümet edebilsinler ve kendi politikaları ve ekonomileri ile halkın sırtında egemenliklerini devam ettirebilsinler.

Desteği emperyalist güçlerden bekleyip onların getireceği çözümü Kıbrıs halkına dayatmak tam da CTP-BG'ye yakışan bir tavır olacaktır. Kıbrıs halkının istediği çözüm yolunda halkın iradesinin önemli olduğunu her seçim konuşmasında gündeme getirenler, seçim sonrasında çözümü ABD'ye ve AB'ye bırakarak ve hatta Türkiye'nin de bu konuda yardımına ihtiyaç duyduklarını söylerken, Kıbrıs halkının görüşleri konusunda tek kelime etmiyorlar.

Bu nedenledir ki Kıbrıs halkı seçim sonuçlarını değerlendirirken üzülmemeli, yıldınlığa düşmemeli ve mücadeleye devam etmelidir.

Barış ve demokrasi güçleri halkın istekleri ve talepleri doğrultusunda bir çözüme ulaşana kadar, halkın iradesini dikkate alarak seçim öncesi verdiği kavgaya kaldığı yerden devam etmeli, mücadeleyi asla bırakmamalıdır.

Gerçek barış ve demokrasiyi ülkelelerine getirmeyi kendilerine görev bilen her siyasi parti, her sendika ve her sivil toplum örgütüne düşen bu görev aynı zamanda barış ve demokrasiye gönül vermiş her bireye de düşmektedir.

YOLLARI YAPAN BİZİZ

Apak kesilmiş sular
Üstünde denizi yansıyor bir ayna
Geçen mevsimden bize kalan
Bu sakin bir gün
Şu dağdan Troados'a
Bulutlardan olma bir yol var
Kimsenin cesaret edip bölemediği
İşte biz yolcusuyuz o yolun
Gitmediği şehirlere kadar

Mustafa Güdük

HÜRRİYET KAVGASI

Yine kitapları, türküler, bayraklarıyla geldiler.
dalga dalga aydınlık oldular,
yürüdüler karanlığın üstüne.
Meydanları zaptettiler yine.

Beyazıt'ta şehit düşen
silkinip kalktı kabrinden,
ve elinde bir güneş gibi taşıyıp yarasını
yıktı Şahmeran'ın mağarasını.

Daha gün o gün değil, derlenip dürülmesin bayraklar.

Dinleyin, duyduğunuz çakalların ulumasıdır.

Safaları sıklaştıran çocuklar,
bu kavga faşizme karşı, bu kavga hürriyet kavgasıdır.

Nazım Hikmet

Maksim Gorki
Küçük-Burjuva İdeolojisinin Eleştirisi
[Maksim Gorki, Küçük-Burjuva İdeolojisinin Eleştirisi, Ortam Yayınları, 3. baskı]

Eriş Yayınları tarafından
düzenlenmiştir.
erisyay@kurtuluscephesi.com

KÜÇÜK BURJUVA İDEOLOJİSİ

Sayı 109'dan devam...

TEK BAŞINA YAŞAYAN KURT: ŞERİT

İşçi sınıfı bütün ulusların birleşmesine taraftar kılan kafalı burjuvanın "belini kırdıkça", ölümün hızlı adımlarla yaklaştığını gören bu burjuvanın çılgınları daha çok duyulan ve daha çok kulak tırmalayan hale gelmiştir. Bu burjuva, kendi şahsında, "bütün Rus halkının ölümü"nü sezdiğine inanır. Marazlı bir kendini beğenme ile kendinden geçtiğinden bir sarhoş gibi yıkıldığını göremez, ayağının altından yerin kaydığını sanır. Kendine "yeryüzünün tuzu" gözü ile bakmaya alışmıştır. Ve "tuzdan yoksun toprağın kısır, verimsiz" olduğunu bilir.

Kişinin özgür katılması olmadıkça; kalın kafalı burjuva "tuz olarak katılmadıkça, yarının uygarlığını imkansız görür." Oysa, bir çok tuz çeşitleri vardır! Asitler bunlardandır; bir çok tuzlar da, toprağı iştaha getirip, bereketli kılar. Asitli toprağı "tuzla" ya da "manlaha" denir. Küçük burjuvalar, Ekim 1917 Devriminden sonra, toprak sahipleri, sanayiciler, bankerler, maceracılar ve haydutlar tarafına geçerek, işçiye ve köylüye epey tuz hatta "en acı"sından pek çok tuz yutturmuşlardır. Gizli örgütler, türlü ihanet hareketleri siyaset hastası ve devrim düşmanı beyaz Rus göçmenlerin hareketleri, çocukların bile suratlarına tükürecekleri Besedovski, Solomonof, Dimitriyevski ve hempalan gibi işçi köylü iktidarının eski uşaklarının iğrenç ihanetleri gösteriyor ki, işçi sınıfı ve Sovyet iktidarına hala zarar vermeğe devam etmektedirler.

Bir çok tuz çeşitleri vardır. Bir de tek başına yaşayan, parazit "asalak" olanı vardır. Bunun, yakın bir şekil benzerliğinden başka, tuza benzer tarafı yok. Fransızca Solitaire (şerit) sözü yalnız tek başına demektir. İnsanın bağırsaklarında yaşayan bir kurtur bu. Bağırsaklardaki usareler sayesinde yaşar. Birbirlerine gevşek bir şekilde bağlı küçük halkalardan ibaret bir şerittir. Her birinin ayrı üreme uzuvları vardır. Üç dört metre uzunluğunda da olur. Bu halkalardan 99'unu bağırsaklardan atın, yalnız bir tane kalsın. Kısa zamanda korkunç bir şekilde ürer.

Tıp biliminin bize öğrettiğine göre, şerit çelimsiz kimselerde baş dönmeleri ve vücutta genel bir çöküş şeklinde kendini belli eder.

Küçük burjuva şeride son derece benzer. Küçük burjuva bir parazittir, bir asalktır. Başkalarının usarelerini emerek geçinir. Küçük burjuvanın da tıpkı şerit gibi, şaşılacak bir yaşama yeteneği vardır. Hızlı üreme gücüne sahiptir. Her çevreye pek kolayca uyur.

Her küçük burjuvanın temel özelliği kendisinin "bir tek", "eşsiz" olduğuna inanmasıdır. Bu yüzden o, her merasimde bulunur: "Bütün düşümlerde nişanlı, bütün gömmelerde ölü" olan odur. Devletin ve toplumun kendisi ile birazcık ilgilenmelerini, kendisine insanca muamele edilmesini ister. Duygularını anlatmakta ve özgür komşunun usareleriyle geçinmekte yine tam bir özgürlük sahibi olmak başlıca meselesidir.

İnsanseverdir, insancıldır. Bunu her yerde elinden geldiği kadar ispat etmeğe çalışır. Hatta genç kadınlar verdiği öğütlerde şöyle der:

"İnsan bozulmuş etten bile faydalanabilir. Bu eti sirkeye yatırın, iyice tuzlayın ve hizmetçiye yedin."

Küçük burjuva derin ve keskin zekalı

bir yaratıktır. 1929 yılında kah Prag'da, kah Paris'te görünür:

"İktisadi eşitliğin, kültürün yarınki gelişmesi üstünde ne gibi bir yankısı olacağını kesin bir şekilde bilemeyiz. Unutmamalı ki, kültür, ihtiyacın etkisi altında maddi refaha ulaşmak emeli ile gelişmiştir. Şimdi, maddecilerin ideali olan maddi refaha varınca, bu emelin kaybolup kaybolmayacağını bilmek söz konusudur."

Dindardır.

1927 yılında şunları yazar:

"İlk günahı dünyaya kadın getirmiştir. Şeytan, hepimizin anası olan Havva'yı kokmuş nefesi ile zehirlemiş ve onu çürümenin, şehvetin aleti haline getirmiştir. Kötü şehvet düşkünlüğü, cinsi sapıklık insanoğlunun içine işlemiştir."

Köylü ile işçi milyarlarca rublelik üretim yapmaktadırlar, ama bu paralar "efendiler"in kasalarına girmeyecek, emekçilerin ceplerine girecek ve memleketi makinalarla donatmakta, fabrikalar kurmakta, karayolları ve demiryolları yapmakta, ulaştırma araçlarını çoğaltmakta, milyonlarca işçi ve köylü çocuğunu eğitmekte kullanılacaktır.

Bu parça eski Marksist, bugün azılı papaz olan S. Bulgakofun Nişanlının Dostu adlı kitabından alınmıştır. Kitap kulamparalık ile iğdiş etme arası bir şeyi vaaz etmektedir.

Bir teklerden birinin "şehvet düşkünlüğü"nü ve günahın kaynağı olarak kadın hakkındaki bu kara taassup düşünceleri bana 10 nisan tarihli bir mektup gönderen okuyucunun da hoşuna gider belki. Bu mektubun sahibi, "kadın" hakkındaki makalem dolayısıyla, bana şu soruyu soruyor:

"Dinin yaşadığına gerçekten inanıyor musunuz?"

Hayır, inanmıyorum. Emekçi halkı ezen bir silah olarak din hala vardır. Yüz kızartıcı, kötü, insanlık dışı rolünü oynamaya devam etmektedir. Bu rolü özellikle katolik dini gayet güzel oynamaktadır; başında da Tanrıyı temsil eden "bir tek" adam vardır; bu adam Tanrıya yalvarmış, Alman ve Avusturyalı katoliklerin kökünü kazımakta Fransız ve İtalyan katoliklerine yardım etmesini istemiştir.

Bizim "bir tek" Sovyetler'den biri son günlerde bana çok öfkeli bir mektup yolladı; mektupta diyor ki :

"Başardığımız işler adlı gereksiz bir dergi çıkarmaya kalkışmışsınız. Bu dergide başardığınız hangi işleri anlatacaksınız?"

Sonra da haykırıyor:

"Ziraat traktörleri, memleketi elektrige kavuşturma diyorsunuz, ama mujiklerin ayaklarında çarık yok... Toprak sahibi köylülerin devri çoktan geçti!"

Bu ateşli sözlerde katıksız küçük burjuvanın siyasi programını gayet doğru ve gayet sadık bir şekilde ifade edilmiş buluyoruz. "Mujğin ayağına çarık giydirmek" için, "toprak sahibi köylüye yardım etmek" özgürlüğü tanınmasını ister. Sovyet iktidarı ziraat traktörleri ile, memleketi elektrige kavuşturma ile, geniş devrimci eğitim çalışması ile onun

bunu yapmasına engel olmaktadır.

Mektup gönderen okuyucu "eski aydınlar devrimden uzak duruyorlar" diyor.

Bunların hepsi yalan.

Bu okuyucu bilir ki, "eski aydınlar, devrimden "uzak durmamışlar", aksine, memleketin eski efendilerini, işçilerin ve köylülerin düşmanlarını hem maddi, hem manevi bakımdan desteklemek suretiyle, devrim aleyhine yürümüşler, yapılan her iyi işi baltalayan insanlar olarak da, bugün Sovyet iktidarına düşman olanlar yararına çalışmaktadırlar.

Aydınların en iyileri, en cerbezeli ve en beceriklileri, memlekette fedakarca çalışmaktadırlar.

Aydınlar, bilimin ve tekniğin emekçileri olarak, o saçma ve kara cahil kişilerin egemenliği devrinde elli yılda başarılacak işleri on iki yılda başarmışlardır.

Bilimin ve tekniğin Sovyet Rusya'da

dediği günler daha unutulmadı.

Devrimci buluşlarla uğraşan binlerce işçi doğurdu; bu kahramanlar memleketi durmadan zenginleştirmeye devam etmektedir.

Ettiği kârlarla ceplerini doldurmaya, bunu görmeye alışmış olan insan bütün bu olayların değerini anlayıp hiç sevinebilir mi?

Küçük burjuva, "bir tek" ve "eşsiz" insan olarak, özel mülkiyetin taptığı put olan köylünün zihniyetini gayet iyi bilir; umduğu şey, hep köylü kitesinin yüzyıllardan beridir demir attığı yerden bir adım öteye götürmenin mümkün olmayacağıdır, bunun başarmayacağıdır.

Herkes bilir ki, "eşsiz"lerin yüzyıllardır süren açgözlülüğü, toprak gasp etmeleri ve zenginlikleri emeği kitlelerin, en çok köylülerin etine kazılmıştır. Köylüler köleliklerinin ve költürsüzlüklerinin özel mülkiyetten ileri geldiğini, verim kabiliyetini kaybetmiş bir toprağı işleyerek kürek mahkumu sefil yaşayışlarını devam ettirmek için kendilerini boşu boşuna öldürdüklerini anlamakta hâlâ güçlük çekmektedirler.

Bununla beraber, köylü yavaş yavaş başını topraktan kaldırmaktadır. İki milyon tirajı olan Köylü Gazetesi'ni her gün muntazam bir şekilde okuduğu gibi, daha bir çok gazetenin, sayısız bir çok kitap ve broşürün de okuyucusudur köylülerimiz. Bu kitaplardan eski geleneklere göre değil, daha modern, daha insanca yaşamasını öğrenmektedir. Köylü için yayınlanan kitap sayısı muhakkak ki 100 milyona yaklaşmıştır.

Daha şimdiden söylenebilir ki, Sovyetler Birliği köylüsü kadar gazete okuyan hiç bir memleket gösterilemez.

Köylüye bu kadar çok yayın yetiştirmekten elde edilen sonuçlar nelerdir? Köylüler daha okumuş, daha bilgili insanlar haline gelmektedirler. Bu göze batan olaya, ancak batmış bir insanın gözü kör umutsuzluğu itiraz edebilir.

Köylüler binlerce toprak teknisyeni, ziraat mühendisleri, uzmanlar, öğretmenler, edebiyatçılar, yeni bir "toprak tuzu" yetiştirmektedirler. Bunlar, küçük burjuvanın yararına olan şeyler değil, aksine onu mahvedecek şeylerdir.

Büyük kuzey deniz yolunun, Türksib'in, memleketi elektrige kavuşturmanın, sanayileştirmenin, geniş gübre yatakları keşfetmenin, Urallar'da ve Kuzey mntikasında petrol bulmanın, Türkistan'ı sulamanın, pamuk ekilen alanları genişletmenin, yeni dokuma bitkileri yetiştirmenin, Astuakan mntikasında pirinç yetiştirilen alanlarda yapılan değerli şeylerin, sözün kısası Sovyet iktidarı tarafından girilen adeta efsanevi çaptaki bu faaliyetlerin asalağa ne gibi bir menfaati olabilir?

Köylü ile işçi milyarlarca rublelik üretim yapmaktadırlar, ama bu paralar "efendiler"in kasalarına girmeyecek, emekçilerin ceplerine girecek ve memleketi makinalarla donatmakta, fabrikalar kurmakta, karayolları ve demiryolları yapmakta, ulaştırma araçlarını çoğaltmakta, milyonlarca işçi ve köylü çocuğunu eğitmekte kullanılacaktır.

Devam edecek...

Türkiye'den haberler... Türkiye'den haberler...

F Tipi Cezaevlerini Hayata Geçirme Operasyonu

Üç yıl önce 19 Aralık günü, F tipi cezaevlerini hayata geçirmek amacıyla 20 cezaevine birden Türkiye Cumhuriyeti Güvenlik Güçleri bir operasyon düzenlemişlerdi. "Hayata Dönüş" olarak adlandırdıkları operasyonun sonucu 28 kişi hayatını kaybetmiş yüzlerce kişi de ciddi şekilde yaralanmıştı. Taaruzla maruz kalanlar cezaevi yönetimine karşı gelme, silahla tecavüz etme gibi suçlarla yargılanırken, operasyonu düzenleyip bu cinayetlere neden olanlar ise yargı önüne çıkarılmıyorlar.

O günleri yaşayanların anlattıklarına göre hastanelere kaldırıldıktan sonra dahi askerin tecavüzünden kurtulamadıkları, kendi kendilerini tedavi etmek zorunda bırakıldıkları anlaşılmaktadır. Kimi yaralıları ise çıkarılması hayati tehlike yaratabilir korkusu ile hala vücutlarındaki kurşunlarla yaşamak zorunda bırakılmıştır.

Grev Yasağına Tepkiler Büyüyor

Bakanlar Kurulu Şişecam işçilerinin grevini yasakladı. Kristal-İş sendikası üyesi çam işçileri bu karara tepki olarak işe toplu giriş-çıkış eylemleri, sakal bırakma gibi eylemlerle tepkilerini dile getiriyorlar. Yaşanan huzursuzluk net-

icesi üretimin de düştüğü ve üretimde hata oranlarında da artmanın görüldüğü bildiriliyor.

Topkapı Şişecam Fabrikası işçileri, grevin yasaklanmasından bu yana işyerlerine "Grev yoksa barış da yok" sloganı atarak toplu olarak işyerine girip çıkıyorlar. Sakal bırakarak tepkilerini gösteren işçiler, işin yavaşladığını ve üretimin düştüğünü söylüyorlar. İki yıl önce de devletin grevlerini yasakladığını bildiren işçiler devletin amacının Kristal-İş'in yerine Çimse-İş'i işyerlerine getirmek olduğunu ama bunu başaramayacaklarını dile getirdiler.

Kristal-İş Gebze Şubesi'ne üye cam işçileri de grevin yasaklanmasından bu yana sakal bırakıyorlar. Cam işçileri Gebze Sendikalar Birliği'nin desteğiyle grevin yasaklanmasına karşı büyük bir eylem yapma hazırlıklarındalar.

Kırklareli Cam ve Oto Cam'da da grevin yasaklanmasından ardından ve son süreçteki gerginlikler nedeniyle üretimin düştüğü ve hatalı mal üretimin arttığı söyleniyor.

Mersin'de AKP'ye öfke

Mersin Şişecam işçileri, grevlerini yasaklayan hükümetin, işleri ve çocuklarıyla birlikte yaptıkları yürüyüşle protesto ettiler. Hükümetle seçimlerde hesaplaşacaklarını haykıran işçilere Petrol-İş, Liman-İş, Eğitim-Sen, Genel-İş, Emekli-Sen ve Emegün Partisi yöneticileri de destek verdi.

Kristal-İş Mersin Şubesi önünde aileleriyle birlikte toplanan cam işçileri, alkış ve sloganlarla buradan AKP il binasına yürüyüşe geçtiler. İşçiler yürüyüş sırasında "Gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur", "Bizim derdimiz geçim, sizin derdiniz seçimse 28 Mart'ta görüşürüz", "Söz, yetki, karar çalışanlara, iktidar halka", "Sermayenin uşağı, işçilerin düşmanı", "Hükümetin emeğe

saygısı grev yasağı" yazılı dövizler taşıdılar. Cam işçileri yürüyüş sırasında yaşadıkları sıkıntıları, hükümetin ve patronların anti-demokratik tutumunu anlatan bildirileri esnafa ve halka dağıtarak destek istediler.

Bazı öğrenciler de cam işçilerinden bildirileri alarak dağıttılar. Aralarında, "babasının cam işçisi olduğunu" söyleyenlerin de bulunduğu öğrenciler, işçilerle birlikte yürüdüler. Yürüyüş güzergâhında bulunan dersanelerin öğrencileri de camlara çıkarak alkışlarla işçilere destek verdi. İşçiler, öğrencilerin bu desteğini "Yaşasın sınıf dayanışması" sloganı ile karşıladılar.

"Susma sustukça sıra sana gelecek", "Ölme var dönmek yok", "Direne direne kazanacağız", "Yılgınlık yok direniş var", "AKP'nin ipleri Şişecam'ın elinde", "Sözleşme yoksa barış da yok", "Grev hakkımız söke söke alınız", "Yaşasın iş, ekmek, özgürlük mücadelemiz", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek", "AKP sandıkta görüleceğiz" sloganları atan cam işçileri, AKP il binası önünde "Ekmeğe uzanan eller kırılın" diye haykırıyorlar. Burada işçilere seslenen Kristal-İş Mersin Şube Başkanı Fehmi Sandallı, iktidara gelirken halka verdiği sözleri unutan AKP'nin, insanca yaşam için mücadele edenleri de görmezden geldiğini söyledi. Sandallı "AKP iktidarını bu antidemokratik kararından vazgeçmeye çağırıyoruz" dedi.

Grev İptali

Antalya Antaş Taşımacılık'ta Tümtis'e üye olan işçilerin grevi mahkeme kararı ile iptal edildi. Antaş işçileri 160 gün sürdürdükleri direnişin ardından 11 Aralık'ta greve çıkmışlardı. Grevin 5. gününde mahkeme, işyerinin Antaş Taşımacılık'ta bir ilgisinin olmadığını öne sürerek grevi iptal etti.

İşveren, Antaş Taşımacılık tabelasını, kamyonetlerin üzerindeki firmanın ismini silerek, irsaliyeleri saklayarak mahkemeye başvurmuş ve birlik-işi gönderilmesini istemişti. İşçiler, "Grevin yasaklanmasına rağmen kazanacağımıza inanıyoruz. Çünkü işverinin durumu çok kötü. Grev yasaklayarak moralimizi bozmak istiyorlardı ama başaramadılar" diye konuştular.

Sağlık Emekçileri 24 Aralık'ta Grevde

İstanbul Tabipler Odası ve Sağlık Emekçileri Sendikası İstanbul şubeleri 24 Aralık'ta da 5 Kasım'da olduğu gibi birlikte greve gidecekler. Sağlık emekçileri 5 Kasım'daki grev için hastalara yaptıkları "Hastanelere gelmeyecek destek verin" çağrısının aksine "Hastanelere gelerek eylemlere güç verin" çağrısı yapıyorlar. Hükümetin sağlık emekçilerinin "herkese eşit, ücretsiz ve nitelikli sağlık hizmeti" ve "insanca yaşanacak ücret" talebini görmezden geldiğini söyleyen sağlık emekçileri, iş bırakmanın yanı sıra hastalarla hükümetin sağlık politikalarını tartışacaklar.

İstanbul Tabipler Odası'ndan yapılan açıklamada, 24 Aralık'ta yapılacak grevin sadece sağlık çalışanlarının değil, halkın tüm kesimlerinin eylemi olduğu belirtildi. Bu nedenle sorunları paylaşmak için grev günü halkı hastanelere davet ettiklerini, hastanelerin piyasalaştırılmasının, halkın sağlık hizmetine ulaşamamasına neden olacağını belirterek, böyle bir saldırıya karşı tüm kesimlerin birlikte mücadele etmesi gerektiğini ifade ettiler.

Bu nedenle KESK'in 10-11 Aralık'ta yaptığı iş bırakma eylemi ile 24 Aralık eylemini birbirinden ayırmadıkları, bu eylemlerin birbirini desteklediği ifade edildi.

KESK'in 10-11 Aralık'ta Kamu Yönetimi Temel Kanunu Tasarısı'na karşı gerçekleştirdiği iş bırakma eylemine hekimlerin katılımının düşük olmasının sendikali hekim sayısının azlığı olarak gösterilirken, hastanelere afişler asarak ve toplantılar yaparak bu grevin desteklendiği de açıklandı.

Yeni çıkan yasa ve özel hastanelerle birlikte küçük işletmelerin ortadan kalkması ile hekimlerin de emeği ile geçenler olduğunun ortaya çıktığı için sendikalara rağbetin de artmakta olduğu vurgulanarak bu sorunun da zamanla giderileceği açıklandı.

Sendika'ya Tekstil İşçilerinden Çağrı

Birlikmiş ücretlerinin, kıdem tazminatlarının ödenmesi ve sosyal hakları için fabrika önünde direnen Çukurova Tekstil işçileri, sendikaları TEKSİF'in yönetimini göreve çağırmak için Ankara'ya geldiler. Talepleri kabul edilene kadar sendika binasını terk etmeyeceklerini bildiren işçiler, Genel Başkan Zeki Polat'ın verdiği sözü tutarak işçilere sahip çıkmasını istediler.

İşten Atmalar Devam Ediyor

Federal Mogul İzmit Tesisleri'nde çalışan işçiler işten atılacak. Firmadan Bursa'ya gönderilen açıklamada, kapsam içi personelin 31 Aralık 2003 tarihi itibarıyla kanuni ve mukaveleden doğan haklarının tamamının ödenerek iş akitlerinin feshedilmesinin ve söz konusu hizmetlerin dışardan alınarak üretim faaliyetlerine devam edilmesinin uygun görüldüğü bildirildi. Fabrika geçen yıl da, 71 işçinin hizmet akitlerinin feshedileceğini duyurmuştu.

Sendikalaşma Nedeniyle İşçi Kiyımı

Başpınar Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu Mis Bis Fabrikası'ndan, sendikalaşma nedeniyle, bir hafta içinde 130 işçi atıldı. Asgari ücretle, hiçbir sosyal hakları olmadan yıllarca çalıştırılan işçiler örgütlenmekte kararlı. Artık insanca koşullarda çalışmak ve insanca yaşamak istediklerini açıklayan işçiler, hükümetin patronun yasa tanımaz tutumu karşısında gerekeni yapmasını bekliyor.

Patronun baskı ve tehditleri işçileri sendikadan uzaklaştıramadı. 350 çalışandan 250'si Tek Gıda-İş Sendikası'na üye. Bir haftada, Sendika'dan kayıtlarını silmeyen işçilerden 130'u işten atıldı. Firmanın ismini değiştirip işçilerle yeni sözleşme imzalayarak sendikadan kurtulmak isteyen patronların talebi işçiler tarafından reddedildi.

Tek Gıda-İş Antep Şubesi'nde bir araya gelen Mis Bis işçileri, yaşananlardan AKP Hükümeti'ni sorumlu tutuyor. Öfkeli işçiler, "Başbakan sürekli dürüstlükten, halkın sorunlarını çözemediğinden bahsediyor. İşçileri haktan saymıyor mu?" diye sordular.

Atılan işçiler, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın Türk-İş Genel Kurulu'nda sarf ettiği "Özel sektörde örgütlenin" sözlerini hatırlatarak, Başbakan'ın özel sektörde örgütlenmelerini söylediğini ama örgütlenince de işten atıldıklarını vurgulayarak bunun hesabının AKP'den sorulması, yasal haklarının sadece kağıt üstünde kalması gerektiğini bildirdiler.

Özel sektörün yaptığı... Atılan işçiler, Gaziantep Şube Başkanı İzzet Özcan ve Güney Anadolu Bölge Sekreteri Ali Gökdemir'in katılımıyla, sendika binasında bir toplantı düzenlediler. Ali Gökdemir, sendikanın "ne pahasına olursa olsun" fabrikaya gireceğini söyledi. Sendikali işçilerin düşük ücretle, köle gibi çalıştırılmayacağı, ikramiye ve fazla mesai alabileceklerini söyleyen Gökdemir, patronun bu durumu istemediğini ifade etti. Gökdemir, hükümete ise şöyle seslendi: "Başbakan gelsin de görsün özel sektörde örgütlenmenin zorluklarını. Tayyip Erdoğan, o çok sevdiği ve hizmet ettiği özel sektörün yaptığı bu işçi katliamı ve yasalara meydan okuması karşısında ne düşünüyor acaba?"

Kavgamız
yavgamiz@yahoo.com Yusuf ALKIM

AKEL'in Komünizm Mücadelesi

Kıbrıs'ın en eski ve köklü partilerinden birisi olan AKEL, Kıbrıs Halkının İlerici Partisi, Kıbrıs tarihinin gelişiminde de çok önemli roller üstlenmiş, günümüzde ise Güney Kıbrıs siyasi yaşamında en güçlü parti olarak siyasete yön vermeye devam ediyor.

Geçtiğimiz günlerde AKEL'in gençlik örgütü olan EDON'un yaklaşmakta olan genel kurulu nedeni ile bir panel düzenlendi. Okuyucularımız bu panelin haberini gazetemizin sayfalarında görmüşlerdir.

Ben yazımda bu panele değil, panelde konuşmacıların, özellikle AKEL Genel Sekreteri Hristofias'ın söylediklerine değinmek istiyorum.

Öncelikle şunu belirtelim ki, AKEL gibi bir partinin değerlendirmesini böylesine kısa bir yazıda yapmak mümkün değildir.

AKEL geçmişinde birçok tarihi politikaları hayata geçirirken bunların içinde de önemli hatalar yapmıştır.

Bugün AKEL yönetimi bu hataların bazılarının özelleştirilmesini yapmakta ve hata yaptığını kabul etmektedir.

50'li yıllarda ENOSİS politikasını savunmanın yanlışlığını kabul ederken, aslında Kıbrıs işçi sınıfını bölmeye götüren ve adanın taksimini kolaylaştıran bu siyasetin sorumluluğunu da üzerine alıyor.

AKEL bugün "Marksist-Leninist" olduğunu ve "komünist" bir parti olmakla gurur duyduğunu söylemekte!

Marksizm'nin bir dogma olmadığını ve AKEL'in bugün bu kadar güçlü olmasını kitaplara saplanıp kalmamasında ve gelişen, değişen sınıf hareketine uyum sağlamaya borçlu olduğunu söylüyor.

Hristofias "mücadeleyi şu kitabın, şu sayfasından öğrenemezsiniz, mücadele hayatı yaşayarak öğrenilir" diyor.

Aslında yoldaş Hristofias bize AKEL'in bugün içinde bulunduğu durumu bu sözleriyle çok kısa ve anlaşılır bir şekilde ortaya koyuyor.

Bugün 750 bin kişilik Güney Kıbrıs'ta yaklaşık %35 oya, yani yaklaşık 150 bin kişilik bir desteğe sahip olan ve Marksist-Leninist olduğunu iddia eden AKEL'in tabanına bakıldığında mücadelenin kitaplardan değil de yaşamdan öğrenildiği çok kolayca anlaşılmakta.

Bugün Güney Kıbrıs'ta "Komünist Mücadele" barlarda alkol alıp, uyuşturucu kullanmakla öğreniliyor,

Bugün Güney'de mücadele "Komünist" Omonia maçlarında, "Faşist" Apoel taraftarları ile kavga ederek öğreniliyor,

Ve mücadele üzerine, nerede doğduğunu ve ne için mücadele ettiğini bile bilmeden CHE t-shirt'ü giyilerek öğreniliyor.

Öğrendikleri bu mücadeleyi, "İşgal Karşısı" eylemlere Yunan bayrakları ile katılarak, "Tüm yerleşikler dışarı!!!" diye bağırarak yükselten AKEL'li "Komünistler", eğitim amacı ile yurt dışına gittiklerinde büyük bir çelişkiye düşmekte ve "gerçek dünya bambaşka, komünizm sadece güzel bir hayal" diyebilmekteler.

Tek bir teorik kitap okuma zahmetine girmeyen "güneyli yoldaşlarımız", liderlerinin onlara gösterdiği yolda ilerlemekte ve "mücadeleyi" yaşamdan öğrenmekte.

Ne yazık ki kurumlarını mükemmel bir şekilde oluşturan kapitalizm, bu bilinçsiz ve temelsiz "komünistleri" çok kolayca çarkları arasında yoğurup, düzene uygun bireyler olarak yetiştirmekte.

Hep kendime sormuştum yıllarca, "İki toplumlu etkinliklerde ve EDON'da aktif olan yüzlerce genç nereye kayboluyor?" diye.

Ve şimdi cevabını alıyorum sorumun. Gençler yoğrulup şekillendiriliyor düzen tarafından,

Gençler "topluma faydalı bireyler" haline getiriliyor. Her ne kadar "komünist" olsalar da.

Maalesef komünistlik sadece yaşamdan öğrenilmiyor.

Temelsiz ve bilinçsiz siyaset yapanlar gün geliyor sistemin bizlere karşı kullandığı en büyük silah oluyor.

Bir büyük İngiliz burjuvanın dediği gibi, "20'sinde "komünist" olmayanın cesaretinden, 40'ında liberal olmayanın aklından şüphe ederim!" Bizler 20'sinde komünistiz, çünkü cesaretimiz var, 40'ında ise yine komünist olacağız, çünkü kapitalizmin pisliklerini görebilecek açık beyinlerimiz, Göz yummayacak kadar onurumuz var.

KUZEY KIBRIS'TA 14 ARALIK REFERANDUMU-SEÇİMLERİ VE SONUÇLARI

I- GENEL ÇERÇEVE-BURJUVA ŞARTLARDA SEÇİM

Kuzey Kıbrıs'ta yaşadığımız, BM tarafından sunulan burjuva-emperyalist çözüm planının kabul veya reddi için referanduma dönüşen parlamenter seçimler burjuvazinin iktidarı şartlarında yürütülen seçimlerden biridir.

Burjuva iktidarının en geniş demokratik şekillere büründüğü ülkelerde dahi bu seçimler, referandumlar hilelidir.

Burjuvazi herşeyin sahibidir. Televizyonlar, gazeteler, toplantı yapılacak binalar. İşsizlikten bunalttığı insanlara sunabileceği iş imkanları, aklıktan kıldığı insanlara sunabileceği yiyecekler, çok iyi maaşlı adamlarının yanında, onlar üzerinden kullandığı çok düşük maaşlı insanlardan oluşan bir seçim mekanizması, muhalefetin tüm hareketlerini takip edip onun tepesine binmeye hazır vede binen devlet organları, yani burjuvazi seçimleri kazanmak için ihtiyacı olan tüm imkanlara sahiptir. Ve tüm bu imkanlar seçimlerde, vede seçimler arasındaki zaman diliminde de devrededir. Tüm bunlarda yetmez. İşsiz bırakıp serserileştirdiği kesimleri gangsterler çetesi olarak oluşturur. Devletin baskı organlarının yanında bunları da kullanarak muhalefeti teröriste eder, tehdit eder, ona korku saçar. Tüm bunlar da yetmez, seçimler öncesi ve seçimler sırasında ağıktan açığa siyasetten soğuttuğu, bezdirdiği kitlelerin oylarını satın alır, seçmen listelerini çarpıştır, oy sayımlarında hile yapar. Tüm bunları koordine edecek muazzam bir mekanizma oluşturulmuştur. Nerede ve ne zaman ciddi bir tehlike olursa, o tehlikeyi bertaraf edecek hukuki ve şiddet mekanizmaları hazırda beklemektedir.

Bu burjuva şartlarda, bu burjuva seçimlere karşı sol kanatta iki bir birine ters ama esasta aynı olan eğilimler belirir. Bu eğilimlerin ortak temeli bu seçimleri ciddiye alarak, seçimler üzerinden iktidar olarak düzeni değiştirmeyi amaçlar. Bu amaçla siyasetini tamamiyle reformlar sistemine dönüştürür. Burjuvazinin kuyruğuna dönüşür. Burjuvalaşır. Burjuvazi açısından da, yararlı ve gerekli olduğunda seçimleri kazanır! Diğer kanat bunun tam zıttıdır. Burjuva şartlarda seçimleri fazla ciddiye alan bu kesim, seçimleri boykot etmeyi ilkeleştirir, seçimlere katılmayı bir nevi ihanet ilan eder. Genel olarak seçimlere katılmayı kabullense bile somut olarak seçimlere katılmamak için muhakkak bir neden bulur. O da olmadı seçimlere katılmak zorunda kalırsada, somut seçimler üzerinden elde edileceklerin elde edilmesine zarar vermekten başka bir şey beceremez.

Çünkü bu sözde sol kanat, seçimlere ancak ve ancak bağımsız bir parti olarak, bağımsız komünist programla girilebileceğini, partinin devrimci amaçlarını elde etmek için girilebileceğini iddia eder. Bunlar, partinin devrimci amaçlarının bazı şartlarda burjuvaziyi yerle bir etmekten çok uzaklarda, burjuvazinin azgın gerici saldırısını önlemek gibi amaçlar taşıyabileceğini bilmezler. Bunlar komünizmin tarihsel derslerinin sadece ve sadece komünist partilerinin bağımsız ve kendi programlarıyla seçimlere katıldığını ispatladığını ileri sürerler. Bu birincisi tarih çarpıtcılığıdır. Faşizme karşı mücadelede komünistlerin sosyal demokratlarla işbirliği aradıklarının, bu işbirliğinin seçimlerde de işbirliğini içerdiğinin, dahası seçimler sonrası hükümetlerde de işbirliğini içerdiğinin, sosyal demokratların bu birliğe yan çizerek faşistlerin seçimler üzerinden iktidara gelmelerine sebebiyet verdiklerinin gizlenmesi anlamına gelir. İkincisi, ülkenin ve dünyanın şartlarına karşı tam bir vurdumduymazlık anlamına gelir. Yani komünizm ve sınıfın davasına zarar verecek faaliyet anlamına gelir.

Bizim saflarımızda komünizm ve sınıfın

davasına zararlı iş yapanlara insanlık düşmanı suç işleyen katiller adı verilir. İster aşırı gerici burjuva saflardan olsun bu kişiler, isterse çok çok devrimci!

Siyasette oyun oynanmaz. Çünkü o doğrudan insan hayatını konu etmektedir. Siyasi "yanlış" insan canına mal olur! Kaçınılmaz olan can kaybına değil, kaçınılabilecek can kaybına, gereksiz can kaybına, yani burjuvazinin iktidarını sürdürmesine sebebiyet verir!

II- KUZEY KIBRIS'TA SEÇİMLER

Kuzey Kıbrıs'ta mevcut olan devlet, KKTC, uluslararası hukuk bağında hiçbir geçerliliğe sahip değildir. Bu meydana bu toprak parçasındaki hiçbir seçim, ister yerel seçim olsun, ister parlamenter seçim, isterse cumhurbaşkanlığı seçimi, ve de hatta sendika yönetimi seçimleri dahi uluslararası hukuk çerçevesinde hiçbir hukuksal geçerliliğe sahip değildir.

Son seçimlerin, TC Başbakan ve Dışişleri Bakanından tutunuz, KKTC Cumhurbaşkanı Denktaş ve sağ partilerin KKTC'de devletin varlığını ve de onun demokrattığını ispatladığı üzerine nutukları boş laflardır. Bu olgu gerek BM ve gerekse AB ve de ABD, ve de tüm dünya devletleri tarafından defalarca ortaya konmuştur. Kuzeyde şu ana kadarki yedi seçim değilde on seçim bile yapılsa bu durum değişmez. Bunun değişimi uluslararası ilişkilerde, uluslararası anlaşmalar ve hukukta değişiklikleri gerekli kılar. Bu da Kuzey Kıbrıs'ta yapılacak seçimlerle elde edilecek bir sonuç değildir. Elde edilmemiştir de...

Tabii ki seçimleri tanımayanlar Denktaş'ı toplum lideri olarak tanıyor ve onunla uluslararası anlaşma elde etmek için görüşmeler yapıyorlar, ama bu da onların hukuksal çıkmazlarından birini yansıtır. Ve de işlerine gelen!

Dolayısıyla bizim boykotçularımızın muhalefetin bu seçimlere katılmasının KKTC'nin tanınması anlamına geleceği üzerine ettikleri koca koca laflar gerçekleri değil, kendi zaafılarını yansıtır. Bizim boykotçularımızın pek çoğu KKTC'nin Kurucu Meclisinde yer almış, onun kuruluşuna katkı koymuş kişiler ve örgütlerdir. Seçimlere de defalarca katılmışlardır. Hatta TC müdahalesi olmasa müttefikleriyle iktidar olma seviyesine bile gelmişlerdir. Ama şimdi afilları oyuktur. KKTC'de seçimlere, dünyada burjuvazinin uluslararası hukukuna çok sevdalı olan, sana oy veren kitleler de senin bu şartladaki beceriksizliğini görür ve seni terk eder tabii ki! Yalancının mumu yatsıya kadar yanarmış! Şimdi de ya aşırı boykotçu olmaları yada seçimleri ciddiye almamak adına oyunlar önermeleri, seçimlerde muhalefetin birlikteliğine zarar vermeleri, tüm bunlar zaferin değil yenilginin araçları olarak devrededir. Burjuva sağ kanadın zaferine katkı aracıdır. Son seçimin-referandumun ispatladığı kesin bir olgudur.

Aynı meydana bizim aşırı reformcu seçim taraftarlarımızın, CTP'nin, de seçimlerin gerçek seçimler olarak görülmemesinin ilanına bozuk çalmaları da boş çabadır. Ne onların seçimleri kazanmasıyla, ne de hatta ve hatta hükümet olmasıyla bu sorun çözülmez. Bu sorun enternasyonal arenada çözülür, Kuzey Kıbrıs topraklarında imkanı yok çözülmez. Bu amaçla, ve de KKTC, yani TC hakimleriyle birlikte Kıbrıs Cumhuriyeti hakimlerine baskı yapmakta hem boş çabadır, hemde biraz ayıp kaçır. Değil mi?

Dolayısıyla bu seçimlerin hukuksallığını vb., bir kenara bıkalım, ve bunun bazı noktalarını ele alalım. Daha sonra da bazı sonuçlara varabiliriz.

1. 14 Aralık Seçimlerinin-Referandumunun; demokratik şekil sorunsalı.

TC, vede sağ partiler seçimlerin çok demokratik bir şekilde sahip olduğunu, bunun KKTC'nin varlık ve demokratik karakterini ispatladığını iddia ediyorlar.

Yüksek Seçim Kurulunun(YSK) mevcut yasalara uygun olarak sağ partilerden oluşan hükümet tarafından vatandaşlığı kabul edilen TC kökenli herkese oy hakkı vermesi bu seçimlerde seçmen kütüklerinin şaibeli olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Yani bu YSK'nun son gün Avrasya TV'yi kapatması, tüm seçim döneminde BRT'den tutunuz, Cumhurbaşkanlığı makamına kadar, oradan tutunuz TC'nin çeşitli kurumlarına kadar seçimlerde hukuk dışı, demokratik şekil ve kurallara ters tavırlar içinde oldukları bilinen olgulardır.

Tüm bunlara rağmen barış ve çözüm cephesi oyların çoğunluğunu elde etmiştir. Tabii ki TC'nin başbakanlık Kriz Masasını tebrik etmek gereklidir. Vekil sayısında ortaya çıkan sonucu elde etmek için ne kadar oy tamsferinin gerektiği, muhalefetin ne kadar bölüneceğini gayet iyi hesaplamışlardır. Sadece bununlada kalınmamış, herhangi bir kaza ihtimaline karşı barış ve çözüm cephesine, "hainlere", saldırmaya hazır "UBP"li gençlik yedekte Atatürk Alanı'nda bekletilmiştir.

Tüm bunlara rağmen barışçıl, dolayısıyla vede sağ kesimin deyimiyle demokratik bir seçim döneminden geçilmişse, bu barış ve çözüm cephesinin göz göre göre ladedu demekten başka bir seçeneğe sahip olmamasından, sağ kanadın TC korumalı saldırısına fırsat vermek için bu sonucu yutmasada garagara yapmasından, bundan başka bir imkanı olmamasından kaynaklanmaktadır.

Seçimler ve sonuçları demokratik vede barışçıl değildir. Tamamiyle demorkasinin abc'sine tersdir. Vede tüm bunlara rağmen barış ve demorkasi cephesi çoğunluğu elde etmiştir. Barış ve çözüm cephesi tüm bunlara vede boykotçuların verdiği zarara rağmen sağ kanadı kötü bir yenilgiye uğratmıştır.

Şimdi sorun bu sonucun daha önceki seçimlere katılıp, seçimleri kazanıp, şimdilerde boykotçu olanların yaptıkları gibi boş geçirmemek, korumak, yani kitlelerin hayal kırıklığına uğramaması, sağ kanadı, burjuvaziyi devirmeye kararlı bir örgütlülük ve hareketlilik içinde olmasının sağlanmasıdır.

2.14 Aralık SeçimleriReferandumda boykot taktiği sorunsalı.

Bu arada bazı yorumcular seçim-referandumda oy kullanmayan yüzde onbeşlik kesimin sağ kanadın seçmeni olduğunu iddia ediyor. Böyle bir iddia ciddiye alınamaz. Sağ kanat sadece sağ kanat seçmenlerinden, vede iş ve para vaaadleriyle sol kanat seçmenlerinden değil, seçmen olmayanlardan bile alabileceği oyu vede fazlasını aldı. Bu yüzde onbeş esas olarak KKTC'deki her türlü seçimi boykot eden kesimi oluşturur. İster boykotçuların dolduruluşuna gelerek olsun-YBH ve bazı Afrika yazarlarından bahsediyoruz- isterse kendilerinin haklı bıkınlıklarından olsun, bu kesim boykotçu kesimdir. YBH ve bazı Afrika yazarları, bu kesimin yarısını etkilemiş olsa bile sonuca ne kadar zarar verici bir faaliyette bulundukları açıktır.

Türkiyeli akıl hocalarını da unutmayalım. Pratik olarak "Kızıl Elma"cular saflarında yer almış olan bu sözde çok "devrimci" kesimde unutmayalım. Biz unutmayacağız.

Tabii bu boykotçu seçmenler oylarını barış ve çözüm tarafında kullansaydı sonuçlar farklı olurdu tespiti garantili değildir. Başbakanlık Kriz Masası (BKM) bu boykotçu kesimin barış ve çözüm saflarına oy verme ihtimalini dikkate alıp başka tedbirlerde alabilirdi.

3. 14 Aralık Seçimleri-Referandumda cephenin bölünmesi taktiği sorunsalı.

Bu sorunsalın cevabını Ferdi Sabit Soyer vede Ali Erel'e bırakıyoruz. Onlar otursunlar, hesabını kitabını yapsınlar vede cevaplasınlar.

Ama, cephenin bölünmesi hiçbir şekilde yararlı olmamıştır. Hem seçmenlerin kararlarını verdiği aşamada, hemde şimdi onların örgütlü ve kararlı bir güç olarak ayakta tutulması aşamasında.

Bölücülük bölücülüktür. Kıbrıs'ın kurtuluşu davasına zararlı bir siyasettir!

4. 14 Aralık Seçimlerinin-Referandumunun; sonuçları sorunsalı.

Şu anda meclis aritmatiği 25'e 25'dir. Burada yapılması gereken birinci iş, barış ve çözüm saflarından seçilen vekillerin bir büyük kitle toplantısında, seçmenleri önünde, seçim öncesi imzalanan protokole sadık kalacakları üzerine yemin etmelerinin sağlanmasıdır.

Bu şartlarda, parlamenter yönetim sistemi olarak parlamento kilitlenecektir. Bu kilitlenme şartlarında, barış ve çözüm saflarında çözülme olmayacağı garantisi ortaya çıktığında, ya UBP-DP saflarında bir çözülme, barış ve çözüm saflarına kayma ortaya çıkacaktır, yada yeni bir seçim zorunlu hale gelecektir.

Talat yoldaşın yeni bir seçimde sonucun değişip değişmeyeceği konusundaki şüpheleri yukarıda ele aldığımız çarpıtmaların kabullenilmesi şartlarında geçerlidir. Halbuki yeni bir seçim zorunlu hale gelirse barış ve çözüm cephesi bu çarpıtmaları kabullenmeyi red etmelidir. Annan Planı TC kökenli 45 bin yurttaş öngörmektedir. Bunlar belirlenmeli, bunlara oy hakkı tanınmalı, bunlar ve son seçmen kütüğünde yer alan Kıbrıslı Türklerden oluşan bir seçmen kütüğüyle seçimlere gidilmeli, başka türlü barış ve çözüm cephesinin seçimleri aktif olarak boykot edeceği, yani seçim dönemi ve sırasında seçmenleriyle birlikte gösteriler vb., düzenliyeceği açıkça bildirilmelidir.

Stütükoyu yuktan bahsedenden, bu siyasetlerine uygun bir tavır takinmalıdır. Yumurta kırılmadan omlet yapılamayacağı, stotükonun tüm yaptıklarına göz yumarak barış ve çözümün elde edilemeyeceği artık açıkça ortaya çıkmıştır. Yeni seçim için ileri sürülen istekler öylesine aşırı istekler değildir. Nüfus sayımı ve vatandaşlığın şeffaflaşması ve hukuksallaşmasını öngörmektedir. Sağ kanat seçimlerde şeffaflık üzerine gururlu vede hileli nutuklar atacağına, gerçekten şeffaf bir seçmen kütüğü oluşturmaktadır. Bunu yapmayı red edersede, barış ve çözüm cephesi aktif boykotu örgütlemelidir.

Bu taktik, uygulaması o kadar zor bir taktik değildir. TC; AB üyeliği için görüşmeleri sürdürdüğü müddetçe, Türkiye'de olduğu gibi Kuzey Kıbrıs'ta da parlamenter bir yönetim tarzına ihtiyaç duymaktadır. Parlamenter seçimleri barış ve çözüm cephesi tarafından aktif bir şekilde boykot edilen bir KKTC, parlamenter sistemle yönetildiğini iddia bile edemez.

Akıncı ve Talat, Eroğlu ve S. Denktaş'la şu veya bu şekilde bile olsa hükümet kurma görüşmelerine katıyetle yanaşmamalıdır. Barış ve çözüm saflarında çözülmeye yol açacak davranışlardan kaçınmalıdır. UBP ve DP saflarındaki vekillerin altı oyuktur. Seçmeni yoktur. Onların tek gerçek dayanakları esas olarak Türkiyeli ülkücü gençliktir. Barış ve çözüm cephesi kararlı ve inatçı olursa, UBP-DP cephesi içten patlar. Vekiller partilerinden koparlar. Kopmazlarsada buyursunlar yeni seçime! Yeni bir seçmen kütüğüyle!

Devamı 8. sayfada

Kıbrıs'ta
Sosyalist
GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım Ltd.
Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok. ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik / Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680 Fax: 22 70 681

Baskı:Toplumcu Ltd.
Cengiz Han Sok. No:7 Köşklüçiftlik-Lefkoşa Tel:227 48 72

web: www.st-cyprus.co.uk
e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk